EURIPIDOU

EKABL·

Euripides

τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν,
ἡμῖν δ' ἀχρεῖον τοῖσιν Ἕλλησιν τόδε.
πῶς σωῶ σε κεῖναι μὴ ἀδικεῖν, φίλῳ φόνῳ;
οὐκ ἂν δυναίμην· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
πεφάνειν ἐτόλμας, τλῆθι κἀμὲ τὰ μὴ φίλα.
πο. οἴμοι, γυναικὸς, ὡς ἔοιχ', ἥσσων ἀνὴρ
δούλης, ὑφέξω τοῖς κακίοσι δίκην.
ἀγα. οὐκοῦν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά.
πο. οἴμοι τέκνων τῶν δ', ὁμαίμων τ' ἐμῷ τάλας.
ἑκά. ἀλγεῖς, τί δῆτα παῖδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
πο. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμ', ὦ παιδοκτόνε σύ;
ἑκά. οὐ γάρ με χαίρειν χρή, σε πημανθεῖσαν λόγῳ;
πο. ἀλλ' οὐ τάχ' ἥνιξ' ἄν σε πόντιος νοτὶς,
ἑκά. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους ἑλλαντίδος;
πο. κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.
ἑκά. ποῖς τῶν δικαίων τυγχάνουσαν ἀλμάτων;
πο. αὐτὴ ποῖς ἰσόν ναὸς ἀμβήσῃ ποδί.
ἑκά. ὑποπτέροις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
πο. κύων γλυφήσῃ, πῦρ' ἔχουσα δέρματα.
ἑκά. πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;
πο. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
ἑκά. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν ὠδὶν, ὧν ἔχῃς κακῶν;
πο. ὦ γάρ ποτ' ἂν σὺ μ' εἶλες ὧδε σὺν δόλῳ.
ἑκά. θανοῦσα δ' ἰὼ ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
πο. θανοῦσα, τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται.
ἑκά. μορφῆς ἐπῳδὸν, ἢ τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;

προς τοῖς δὲ νεῦ ἄκουσον, ὡς φανῇ κακός.
χρῆν σ' εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσι φίλος,
τὸν χρυσὸν, ὃν φῂς οὐ σὸν, ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
δοῦναι φέροντα πενομένοις τε, καὶ χρόνον
πολλῷ παρῆκε γῆς ἀπεξενωμένοις.
σὺ δ' οὐδὲ νεῦ πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
καὶ μὴν ἔφων μὲν ὡς σε παῖδ' ἐχρῆν φέρειν,
σώσας τε τὸν ἐμὸν, εἶχες αὖ καλὸν κλέος.
ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
φίλοι. τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἵκας ἔχει φίλους.
εἰδ' ἐστὶ σύνεσις χρημάτων, οὐδ' αὖ τύχη,
θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' ἡμῶν μέγας.
νεῦ δ' ὅτ' ἐκεῖνον ἀνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται, παῖδές τε σοί,
αὐτός τε σῴσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω
ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ,
οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ ὅστις οἷς ἔχρῃζεν ἦν,
οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὐδράσας ξένον.
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν,
τοιοῦτον ὄντα. δεσπότας δ' ὁ λῃστὴς.

χο. φεῦ, φεῦ. βεβοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ σώματα
χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.

ἀγα. ἀχθεσθεὶς μὲν μοί τἀλλότρια κρῖναι κακά,
ὅμως δ' ἀνάγκη καὶ γὰρ αἰσχύνη φέρει,
σῶμ' εἰς χέρας λαβόντ' ἀποδόσθαι τόδε.
ἐμοὶ δ' ἵν' εἰδῇς, ὅτ' ἐμοὶ δοκεῖς χάριν,
ὅτ' οὐκ ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀπεκτεῖναι ξένον.
ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὰν ἐν δόμοισι σοῖς.
λέγῃς δὲ σαυτῷ σωτῆρ', ἐν κακοῖσιν ὤν.

τὸν χρυσὸν

ἐκά. Ἀγαμέμνονι, αὐθ' ἑφ' οἷσιν ἔκτανε Ἕλλησι τοῦτ' ἔπος
τῷ θεραπαίνῃ τῇ γλώσσῃ δι' ἰσχύειν πλέον.
ἀλλ' εἴτε χρῆν ἔδρασε, χρῆν' ἐδει λέγειν.
εἶτ' αὖ πονηρὰ, καὶ λόγους εἶναι σαθρούς,
καὶ μὴ δίκαια θεσμὸν εἰς λέγειν ποτέ.
σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἐκβεβηκότες,
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀλλὰ τέλοις εἶναι σοφοί.
κακῶς δ' Ἀπόλλων, κ' ὅ τις ἐξήλυξέ πω.
καί μοι τὸ μὲν σὸν, ὧδ' ἐν φρεσὶ μίσος ἔχε.
πρὸς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι.
πῶς φῄς, Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων δίκῃ
Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν;
ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρὸς θεῶν οὔ πώ ποτ' ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον ἡδοίτ' ἂν Ἕλλησι ξυμμαχοῦν,
οὔτ' ἂν δίκαιος. τίνα δὲ καὶ σπονδῶν χάριν
πρόθυμος ἦλθα; πότερα κηδεύσων τινὰ,
ἢ συγγενὴς ὤν, ἢ τιν' αἰτίαν ἔχων;
ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τὰ μεῖον βλαστήματα
πλώσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πεισθεὶς τάδε;
ὁ Ζεὺς, εἰ βέβλωστ' ἀληθῆ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κἀπόλλυτο.
ἔπειθ' ὁ δαίμων οὗτος, ὃς σ' ἀπώλεσε
Τροίαν, πρεσβὺς δὲ πύργος εἶχ' ἔπ' ἄκρᾳ πόλιν,
ἔζη τε Πρίαμος, Ἕκτορός τ' ἔβλωθεν δόρυ,
τίς δ' οὐ τότ', εἴπερ τῷ δ' ἐβεβλήκει χάριν
θάλπων, ξενώσει τὸν παῖδα, κἂν δόμοις ἔχων
ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἄλλῃ σὺν φίλοις ἔπεμπον

ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμην,
τέκνων ἐν χερσὶν ἕπαλλον, ὡς θρίσσω ταχὺς
θηρὸς θοάζων ἀμείβουσαν χέρα.
κἄτ' ἐκ γαλώνων, πῶς δοκεῖς, θεσφάτων,
δι' ὠτὸς λαβοῦσαν φάσγανον ἐκ πέπλων ποδὸς,
κτείνουσι παῖδας. αἱ δὲ πολεμίων δίκην
ξυναρπάσασαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας,
καὶ κῶλα. παισὶ δ' ἀρκέσαι χρῄζων ἐμοῖς,
εἰ μὴ θοάσσων ἐξανεσαίλων ἐμὸν,
κόμης κατεῖχον. εἰ δὲ κινοίλω χέρας,
πλήθει γυναικῶν ὠδὲν ἰσχύων τάλας.
τὸ λοίσθιον δὲ πῆμα, πήματος πλέον,
ἐξειργάσαντο δεινά. ἐμοὶ γὰρ ὀμμάτων
πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
κεντοῦσιν, αἱμάσσουσιν. εἶτ' ἀνὰ στέγας
φυγάδες ἔβησαν. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
θηρὼς, διώκω τὰς μιαφόνους κύνας,
ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον, ὡς κυνηγέτης,
βάλλων, ἀφάσσων. τοιάδ' ἀπ' ὀδόντων χάος
πέπονθα τλὰς σὴν, πολέμιόν τε σὸν κτανὼν,
Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακρηγορῶ τέως λόγους,
εἴ τις γυναῖκας πρὶν ἔρρηξε κακῶς,
ἢ νῦν λέγων ὄζει τις, ἢ μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα σωστερῶν ἐγὼ φέρω.
χθὼν γὰρ ὅτε πόντος, οὔτε γῆ ζέφει
τοιόνδ'. ὁδ' ἀεὶ ξυντυχὼν ὄπισθεν.

χο. μηδὲν θαυμάζου, μηδὲ τοῖς σ' αὐτῷ κακοῖς
τὸ θῦλυ συνθεὶς ὧδε πᾶν μεμψῇ γένος.
πολλαὶ γὰρ ἡμῖν, αἱ μὲν εἰσ' ὄπιθονοι,
αἱδ' εἰς ἀριθμὸν πρὸς κακῶν πεφύκαμεν.

ἐκά-

πο. θεὸς θεῶν σε λίασομαι,
μέθες μ' ἐρεῖναι τῆδε μῦρ ῳσαν χθέα.
ἀγα. ἴχ' ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ δάρβος εἰ,
λέγ', ὡς ἀκούσας σοὺ τε, τῆς δ' τ' ἐν μέρει,
κείνω δικαίως αὖθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
πο. λέξομι αὖ. Ην τις Πελασγιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς, ἓν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πέλοψ ἐν δόμοις ξέφειν,
ὕποπτος ὢν δὴ Τρῳϊκῆς ἁλώσεως.
τῶν κατέκτειν'· αὖθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν,
ἄκουσον, ὡς εὖ, καὶ σοφῇ θεσμηδίᾳ.
ἔδεισα, μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀθροίσῃ, καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν.
γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πελασγιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις ἀθροίσειν στόλον,
κἄπειτα Θρῄκης πεδία τείβοισιν τάδε,
λεπλατοῦντες, γείτοσι δ' εἴη κακὸν
Τροῶν, ἐν ᾧπερ νεῶν ἄναξ ἐκάμνομεν.
Ἑκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον
δόλῳ μιν αὐτῷδ' ἤγαγ', ὡς κεκρυμμένους
θήκας φοβήσουσα Πελασγιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
χρυσοῦ μόνον δὲ σοὶ τέκνοισί μ' εἰσάγει
δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
ἵζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ.
πολλαὶ δὲ χεῖρες, αἱ μὲν ἐκ' ἀριστερᾶς,
αἱ δ' ἔνθεν, ὡς δὴ τῷδε φίλῳ Τροῶν κόραι
θάκους ἔχουσαι περικίδ' ἡδονῆς χερός.

— ἐμβάσεις

δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν
ὤ μοι ἐμᾶς λώβας.
ποῖ τρέπωμαι; ποῖ πορεύθω;
αἰθὴρ ἀμπάμφυος ἐφέτμιον,
ὑψιπετὴς εἰς μέλαθρον, ἀείον,
ἢ σείριος, ἔνθα πυθὸς φλογέας
ἀφίησιν ὄστων αὐγάς;
ἢ τὸν ἐς αἴδα μελανοχρῶτα
πορθμὸν αἴξω τάλος;
χο. Σύγγνωθ', ὅταν τις πρείσσον', ἢ φέρειν κακὰ
Πάθη, παλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς.
ἄγα. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον. οὐ γὰρ ἦσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνάστατον
ἀχὼ διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ φρυγῶν
πυργοις πεσόντας ἴσμεν Ἑλλάνων δορὶ,
φόβον παρέσχεν ἡ μέσως ὅδε κτύπος.
πο. ὦ φίλτατ', ἡθόμην γὰρ Ἀγαμέμνονα σέθεν
φωνῆς ἀκούσας. εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
ἄγα. ἔα Πολυμήστορ ὦ δύσανε, τίς σ' ἀπώλεσε;
τίς ὅμμ' ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας;
παῖδάς τε τοὺς σοὺς ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ὦδ' ἄρα;
πο. Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
ἀπώλεσ'. οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.
ἄγα. τί φῂς; σὺ τἔργον εἴργασαι τόδ', ὡς λέγει;
σὺ τόλμαν Ἑκάβη τλοὺς ἔτλης ἀμήχανον;
πο. ὤμοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγὺς ὄρνις που;
σήμηνον. εἰπὲ ποῦ θ'. ἵν' ἀρπάσας χερῶν
ὄλεσσα σώματ', καὶ κατασμάξω χέρα.
ἄγα. ἔτος, τί πάσχεις;

πο.

56

ἀκέσαμο, ἀκέσαμο, τυφλὸν ἄλιε
φέγγος ἀπαλλάξας.
ἆ, ἆ. σίγα, σίγα. κρυπταὶ βάσιν αἰθαίομαι
τᾶνδε γυναικῶν.
πᾶ πόδ' ἐπαΐξας, σαρκῶν ὀσέων
τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
τιθέμενος, ἀνύμενος λώβαν,
λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς, ἰὼ τάλας;
ποῖ. πᾶ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπὼν
βάκχας ἄδου δαμιοπάσας;
σφαγὰν κυσί τε φοίαν
δαὶ τ' αὐήμενον, ὠρέαν τ' ὀκβολάν;
πᾶ ςῶ; πᾶ κάμψω; πᾶ βῶ;
ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι
λινόκροκον φάρος στέλλων.
ὅτι τάνδ' ἐσυθεὶς
τέκνων ἐμῶν φύλαξ,
ὀλέθριον κοίταν;
χο. ὦ τλῆμον, ὡς σοι δύσφορ' εἴργασαι κακά.
Δεάσαντι δ' αἰχεὰ, δεινά τ' ἀπίτιμα
Δαίμων δέδωκεν, ὅσις ὀξύ σοι βαρύς.
πο. αἰ, αἰ, ἰὼ θρῆνις
λογχοφόρων, ἔνοπλον,
εὔιππον Ἀρεϊκάτοχον γλῶς.
ἰὼ Ἀχαιοὶ. ἰὼ Ἀξεῖδαι.
βοᾶ βοᾶ αὖτῶ, βοᾶ.
ἴτε ἴτε, μόλετε ποδὸς θοῶν.

ἡμ. ἠκούσατ' ἀνδρὸς οἰμωγλὼ φίλας;
πο. ὤμοι μάλ' αὖθις δυσπόνου σφαγῆς.
ἡμ. φίλαι, πέπρακται κἀμὲ ἔσω δόμων κακά.
πο. . μὴ δῆτα μὴ μὲ φύγητε λαψηρᾷ ποδί.
βάλλων γὰρ αἰχμὴν τὴν δ' ἀναρρήξω μυχούς.
ἡμ. ἰδοὺ βαρείας γλεφὶς ὁρμᾶται βέλος.
βλέπω δ' ὅπως ἔσωμμι, ὡς ἀκμὴ λαλεῖ,
Ἑκάβῃ σαρεῖναι, Τρῳάσιν τε συμμάχοις;
ἑκά. ἄρασσε, φείδου μηδέν, ἀνάλλων πύλας.
οὐ γάρ πατ' ἄμμι λαμπρὸν ἐνθήσῃς κόραις.
οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτεινα γώ.
ἡμ. ἦ γὰρ καθεῖλες θρῆνα, καὶ κεκτεῖς ξένου,
δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷά περ λέγῃς;
ἑκά. ὄψει νιν αὐτὸν ὀνθ' ὁμαίμονα παίδοιν
τυφλὸν, τυφλῷ σ' εἰσόντα πατρὶ φόρῳ ποδί.
παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὓς ἔκτεινα γώ
σὺν ταῖς ἀείσαις Τρῳάσιν. δίκην δέ μοι
δέδωκε, χωρεῖ δ', ὡς ὁρᾷς, ὅδ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' ἐκ ποδὼν ἄστειμι, καὶ ποσὶ σὸν μαι
θυμῷ ῥέοντι θρηνὶ δυσμαχώτατῳ.
πο. ὤμοι ἐγὼ, πᾶς ὧς πᾶ κέλσω
τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεσσίβοτου
πτέρυγος ὅπι χεῖρα κατ' ἴχνος; ποίαν;
ἢ ταύταν, ἢ τήνδ' ἐξαλλάξω;
τὰς ἀνδροφόνους μᾶφας χρήζων
Ἰλιάδας, ἅμε διώλεσαν.
τάλαιναι, τάλαιναι, κόραι Φρυγῶν.
ἰὼ ἰὼ κατάρχετε. ποῖ καί με φυγᾷ
πτώσσουσι μυχῶν;
εἴθ' ἐμοὶ ἀμμάτων αἵματος ἐκ βλεφάρων

ΠΟ. ταῦτ' ἔδ' ἃ βούλει παιδὶ σὴ μίμνειν σέθεν;
ΕΚΑ. μάλιστα, δίζᾳ σοῦ γ', εἰ γὰρ δύσβουλος αἰήρ.
ΠΟ. τί δῆτα τέκνων τῷδε δεῖ παρουσίας;
ΕΚΑ. ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, ζιὰδ' εἰδέναι.
ΠΟ. καλῶς ἔλεξας τῆδε, καὶ σοφώτερον.
ΕΚΑ. οἶδ' οὖν Ἀθάνας ἱλιὰς ἵνα στέγαι;
ΠΟ. ἐνταῦθ' ὁ χρυσοῦς ὄφις; σημεῖον δὲ τί;
ΕΚΑ. μέλαινα πῆχυ, γῆς ὑφαρπάλλουσ' ἄνω.
ΠΟ. ἔτ' οὖν τί βάλλει τῷδ' ἐκεῖ φοβεῖν ἐμοί;
ΕΚΑ. σῶσαί σε χρήμαθ', οἷς σὺ ξῆλθον θέλω.
ΠΟ. ὦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις;
ΕΚΑ. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖς δὲ σώζεται στέγαις.
ΠΟ. ποῦ δ'; αἱδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι, θεοὶ πυχαί;
ΕΚΑ. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
ΠΟ. ταὐτὸν δὲ πᾶσαι, κἀρσένων ἐρημία;
ΕΚΑ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους, καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
λύσιν ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πέδα.
ὡς πάντα θεάξας, ὧν σε δεῖ, σίζης πάλιν
ξυὼ παισὶν, οὗπερ τὸν ἐμὸν ὤκισας γόνον.
ΧΟ. οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.
ἁλίμβυόν τις ὡς ἐς αὐτλον ἐμπεσὼν
λέχριος ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
ἀμέρσας βίοτον. Τὸ γὰρ ὑπέρτατον
Δίκα, καὶ θεοῖς ὑ ξυμπτυχεῖ,
Ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
ψαύσῃ σ' ὁδοῦ τῆς δ' ἐλπὶς, ἢ σ' ἐπήγαγε
θανάσιμον θεὸς αἶσαν, ἰὼ τάλας.
ἀπολέμῳ δὲ χερὶ λείψεις βίον.
ΠΟ. ὤμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.

ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύτνοιαν ἡγήσῃ σέθεν
πολυμῆχορ, ἄλλως δ' Αἴτόν τι, καὶ νόμος,
γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.
πο. καὶ θαῦμά γ' ἦδέν. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ;
τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
ἑκά. ἵδιον ἐμαυτῆς δή τι σοῦ θέλουσά μαι,
καὶ παῖδ' ἄς εἰπεῖν σοί. ὀπάονας δέ μοι
χωρεῖς κέλευσον τῆδ' ἀποστῆναι δόμων.
πο. χωρεῖτ'. ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἡδ' ἐρημία.
φίλη μὲν ἡμῖν εἶ σύ, φοῖ σφιλὴς δέ μοι τόδε
στρατὸν μ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρή,
τί χρὴ τὸν εὖ φρονοῦντα μὴ φρονοῦσιν εὖ
φίλοις ἐπαρκεῖν, ὡς ἕτοιμός εἰμ' ἐγώ.
ἑκά. φρονοῦντα μὲν εἶπας, παῖδ', ἐν δὲ σοῖς χρεὼς
πολὺ δώρημ' ἔκ τε πατρὸς, ἐν δόμοις ἔχῃς,
εἰ ζῇ. τάδ' ἄλλα δ' οὐ τι φῶν σ' ἐρήσομαι.
πο. μάλιστα τἀκείνου μὲν οὐ τυχεῖς μέρος.
ἑκά. ὦ φίλτατ', οὐ κἀξίως σέθεν λέγεις.
πο. τί δῆτα βούλει δ' οὐ τι φῶν μαθεῖν ἐμοῦ;
ἑκά. εἰ τῆς τεκούσης τῆς δε μέμνηταί τι μου;
πο. καὶ δὴ φρονοῦσά γ' ὡς σε κρυφίως ἐζήτει μολεῖν.
ἑκά. χρυσοῦς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων.
πο. σῶς, ἐν δόμοις γε ζεῖς ἐμοῖς φροντιστύμβους.
ἑκά. σῶσον νυν αὐτὸν, μήδ' ἔα τῷ πλησίον.
πο. ἥκιστ'. ἀναλίσκω τῶ πρόσθε τὸν ὠγυγίαν.
ἑκά. οἶδ' οὖν ἃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶ θέλω;
πο. οὐκ οἶδα, τοῦ σῶ ζοῦ σημανεῖς λόγῳ.
ἑκά. ἔσῳ φιληθεὶς. ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ.
πο. τί χρῆμ' ὦ κἀμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών;
ἐκ χρυσοῦ παλαιᾶ πειρατίδων κατάρυχες.

δίδοῦσ', ἐπεί με
γᾶς ἐκ πατρῴας ἀπώλεσεν,
ἐξώκισέ τ' οἴκων δάμος, οὐ δάμος.
ἀλλ' ἀλάστορός τις ὀϊζύς.
αἴ μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρῴον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.

ΔΡΑΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Πολυμήστωρ. Ἑκάβη. χορός. ἀγαμέμνων.

πο. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε φιλτάτη δὲ σύ
Ἑκάβη, δακρύω σ' εἰσορῶν πόλιν τε σὴν
τλιᾶ τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.
φεῦ· ἐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν, ἢ τ' δόξα,
ἢ τ' αὖ καλῶς φρόνησιν μὴ φέρειν κακῶς.
φύονται δ' αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε. καὶ φρονεῖν,
ταραγμὸν ἐμπεσόντες, ὡς ἀγνωσία
σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, φρονοῦντ' οὐδὲν εἰς φρόνησιν κακῶν;
σὺ δ' εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
χρῆς, τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῄκης ἕδραις
ἀπών, ὅτ' ἦλθες δεῦρο. ἔπειτ' ἀφικόμην,
ἤδη πόδ' ἔξω δωμάτων ἄραντί μοι
εἰς ταυτὸν ἥδε συμπίτνει δόμοις σέθεν,
λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμην.
Ἑκά. αἰσχύνομαί σε φροβλέπειν ἐναντίον
πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
ὅτῳ γὰρ ὤφθην δύστυχοῦσ', αἰδώς μ' ἔχει
ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ', ἵν' εἰμὶ νῦν,
κοὐκ ἂν δυναίμην φροβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις.

ἐπ' ὄασοις κίδνατας.
μολπᾶν δ' ἄπο; καὶ χαροποιῶν
θυσιῶν καταπαύσας
πόσις, ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
ξυσὸν δ' ὅπι παστάλῳ,
ναύταν ἐκ ἔθ' ὁρῶν ὅμιλον
Τρφάιαν Ιλιάδ' ἐμβεβαῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον αἰαδέτοις
μίτραισιν ἐρριθμιζόμαν.
χρυσέων ἐνόπτρων
λάβουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγάς,
ὅπι δέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς δίναν.
αὐὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν.
κέλαδισμα δ' ἰὼ κατ' ἄσυρτοίας
τόδ'. ὦ παῖδες Ελλανίων, πότι δὴ,
πότε τὰν ἰλιάδος σκοπαὶ
πέρσαντες, ἥξετ' ἐς οἴκους;
λέχη δὲ φίλα μονόπτλος
λιποῦσα, δωρὶς ὡς κόρα,
σεμναὶ θεοσίζυσ',
ἐκ ἰώυσ' Αρτεμιν ἀ τλάμων.
ἄρομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν
τὸν ἐμὸν, ἄλιον ὅπι πέλαγος,
πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ
νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,
καὶ μ' ἀπὸ γᾶς ὤρισεν ἰλιάδος.
τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγη.
τὰν Ζῆν Διοσκόρων ἐλέναν κάσιν,
ἰδαῖόν τε βόταν
αἰνόπαιν κατάρᾳ

ἑκά. τίδ', οὐ γυναῖκες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα;
καὶ Λῆμνον αἷδλιω ἀρσένων ἐξῴκισαν;
ἀλλ' ὡς γλυκεῖαν, τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον.
πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς ἀπὸ στρατοῦ
γυναῖκα. καὶ σὺ θρηνὶ πλαθεῖσα ξένῳ,
λέξον, καλεῖ σ' ἀναστα δή ποτ' Ἰλίου,
Ἑκάβη, σὸν δ' οὐκ ἔλαττον ἢ κείνης χρέος,
καὶ παῖδας. ὡς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
πολυξένης ἐπίσχες Ἀγαμέμνον τάφον,
ὡς τῷδ' ἀδελφῷ πλησίον μιᾷ φλογὶ
δισσὴ μελίμνα μηξὶ κρυφθῆ τὸν χθονί.
ἀγα. ἔσται τάδ' ὅπως, καὶ γὰρ εἰ μὴ σῷ στρατῷ
πλεῖς, οὐκ ἀπ' εἶχον τιμὰ δέ σοι δοῦναι χάριν.
νικῶ δ', ἃ γὰρ ἵησ' οὐρία πρωραῖ θεός,
μένειν ἀνάγκη, πλοῦν ὀρῶντας ἥσυχον.
γένοιτο δ' ὅπως. Πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
Ἰδίᾳ θ' ἑκάστῳ, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν δ' εὐτυχεῖν.

Χορός.

σὺ μὲν ὦ παῖς Ἰλιὰς,
τλᾶ δ' ἀπορθήτων πόλις οὐκ ἔτι λέξῃ.
τοιόν δ' Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε καλύπτει,
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
πύργων, κατά θ' ἁλὸς
καπνῷ κηλίδ' οἰκτροτάτᾳ πέπρωσαι.
τάλαιν', ὐκ ἔπ σ' ἐμβατεύσω.
μεσονύκτιος, ὠλλύμαν,
ἶμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς

ἔπ'

θρήκης ἄνακτι τόνδε βουλεύσαι φόνον.
ἔστι γάρ, ἢ ταρραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι.
τὸν ἄνδρα τὸν σὸν φίλον ἡγεῖται στρατὸς, τὸν κατ-
θανόντα δ' ἐχθρόν. εἰ δέ σοι φίλος
ὅδ' ἐστὶ, χωρεῖς τοῦτο, κοινὸν στρατῷ.
πρὸς ταῦτα φέρνιζ' ὡς θέλοντα μέν μ' ἔχῃς,
σοὶ ξυμπονῆσαι, καὶ ταχὺ πρᾶσσαι πρόσω,
δέδοικα δ', Ἀχαιοῖς εἰ δόξαν λιπήσομαι.
ἑκά. Φεῦ οὐκ ἔστι θνητῷ, ὅστις ἐς ἐλεύθερος.
ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης,
ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεως, ἢ νόμων γραφαὶ
εἴργουσι, χρῆσθαι μὴ κατ' γνώμην ὁπόσις.
ἔπειτα δ' ἐς τὸ πλῆθος, τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
ἐγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.
σωιῶσαι μὲν γὰρ, εἰ τι βουλεύσω κακὸν
τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, σωιῶσάς με χρή.
εἰ δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος, ἢ 'πικουρία,
πάρεστι ἀνδρὸς θρηκὸς οἵα πείσεται,
φανῇ τις, εἶργε, μὴ δοκῶν ἐμοὶ χαρεῖν.
τὰ δ' ἄλλα θάρσει, πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
ἀγα. πῶς οὖν, τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ
λαβοῦσα γραῦς, φῶτα βαρβαρόφρονα κτενεῖς,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ 'πικουρίᾳ τινὶ,
τί σοι ξυνεῖσαι χεὶρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;
ἑκά. σὲ γὰρ κελεύθου τῆσδε ξῳάδων ὄχλον.
ἀγα. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, ἑλλάνων ἄγραν;
ἑκα. σοὶ ταῖσδε τὸν ἐμὸν φόνεα τιμωρήσομαι.
ἀγα. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσῃ κρατεῖ;
ἑκά. Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
ἀγα. δεινὸν, τὸ μὲν τοι θῆλυ μέμφομαι γένος:

ἑκα.

πρὸς σῆσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται,
ἣ φοίβας, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δὴτ' ὄφεύνας δείξεις, ἄναξ,

*

χαίειν τίν' ἕξει παῖς ἐμή; κείνης δ' ἐγώ;

*

ἄκουε δὴ νεῶ. τὸν θαύλιντα τόν δ' ὁρᾷς;
τὸν καλῶς ὁρῶν, ὄντα κηδεστὴν σέθεν,
δράσεις. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔπι.
εἴ μοι γλυκοῖο φθόγγος ἐν βραχίοσι,
καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
ἢ δαιδάλου τέχναισιν, ἢ θεῶν τινος,
ὡς πάνθ' ὁμῶς σῶν ἔχοιτο γουνάτων,
κλαίον τ', ὀπισκήπτοντα παιδίους λόγους.
ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησι φάος,
πόθου, πάρεσχε χεῖρα τῇ φρενοβλαβεῖ
τιμωρόν, εἰ καὶ μηδὲν ὄφελος. ἀλλ' ὅμως,
Εὐλογοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πάντα χοὐ κακῶς ἀεί.
χο. δεινόν γε θνητοῖς, ὡς ἅπαντα συμπτύσῃ,
καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
φίλοις πιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους,
ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν δυμενεῖς ποιούμενοι
ἀγ. ἐγώ σε, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν
ἐκ βῶν δι' οἴκτου, χεῖρα θ' ἱκεσίαν ἔχω,
καὶ βέλεμνα θεῶν θ' οὕνεκ' αὐτόπτου ξένου,
καὶ τὸ δικαίου, τλῆθί μοι δοῦναι δίκην,
εἴ πως φανείην τ' ὢς τέ σοι καλῶς ἔχω,
στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν

θρήκης

ἔκτεινε. τύμβκ δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε, κἀθενεῖς ἴσως,
ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι, χ' ὧ κείνων κρατῶ
νόμος. Νόμῳ γὰρ ζῶμεν ἡμεῖς θεῶν ἡμῶν,
καὶ ζῶμεν ἄδικα, καὶ δίκαι' ὠφελιμίοι.
ὃς εἰς σ' ἀνελθὼν, εἰ δίχ' ἁρπάσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν, οἵ τινες ξένους
κτείνουσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ βλάπτωσι φέρειν,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῷδ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
ταῦτ' οὖν ἐν αἰχρῷ θέμενος, αἰδοῦ τί με.
οἴκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφὰς τ' ὀπισθεὶς,
ἰδού με, κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.
τέκνων ποτ', ἀλλὰ νεῶν δούλη σέθεν.
ὦ πάτερ πότ' ἦσα, νεῶν δ' ἐγχώριος, ἄπαις θ' ἅμα,
ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
τί δῆτα θνητοί τ' ἄλλα μὴ μαθήματα
μοχθοῦμεν, ὡς χρὴ πάντα, καὶ μας δόμῳ,
πειθὰ δὲ τὼ τύραννον ἀνθρώποις μόνῳ,
οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν;
μισθὸς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ἦ ποτε
πείθειν ἃ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς δ' ἔτ' ἄν τις ἐλπίσειε πράξειν καλῶς;
οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες, οὐκέτ' εἰσί μοι.
αὐτὴ δ' ἔσω' αἰχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι.
καπνὸν δὲ πόλεως τόν δ' ὑπορθρεφόσποθ' ὁρῶ.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τῷ λόγου πεσὸν τόδε,
Κύπριν πρεσβεύειν. ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.

ἰκά. ἀνώνυτά γ' ὡς ἔοικε τόνδ', ὃν εἰσορᾷς.
ἀγα. ποῦ δ' ὢν ἐτύγχαν' ἡνίκ' ὤλλυτο πόλις;
ἰκά. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν, ὀρφανὸν θανεῖν.
ἀγα. ποῖ, ᾗ τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
ἰκά. εἰς τήνδε χώραν, οὗπερ διῴκει θανών. (νός;
ἀγα. ὦ δεῖς ἀνήρ, ὃς ἀρχὴ τῶνδε πολυμόχθω χθο-
ἰκά. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη, πικρότατον χρυσοῦ φύλαξ.
ἀγα. θνήσκει δὲ δεῖς τε, καὶ τίνος πότμου τυχών;
ἰκά. τινός γ' ὑπ' ἄλλης; θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος.
ἀγα. ὦ τλῆμον, ἤπου χρυσὸν ἠράθη λαβεῖν;
ἰκά. τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
ἀγα. δῦρες δὲ ποῦ νιν; ἤ τις ἴδιος κεκεύθει;
ἰκά. ἥδ' ἐντυχοῦσα πορθμίδας ἀκτῆς ἔπι.
ἀγα. τῆσδ' ἀμφὶ μᾶς δύσ', ἢ πονεῖ' ἄλλον πόνον;
ἰκά. λοῦσ' ὤχετ' οἴσουσ' ἐξαλὸς Πολυξένη.
ἀγα. κτανοῦσιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
ἰκά. θαλασσόπλαγκτόν γ' ὧδε δέξεται μολὼν χέρσος.
ἀγα. ὦ κέτλια σύ, τῷ ἀμελήτων πόνων.
ἰκά. ὄλωλα, κοὐδὲν λοιπὸν Ἀγαμέμνων κακῶν.
ἀγα. φεῦ, φεῦ. τὶς ὕστερος δυσυχὴς ἔφυ γυνή;
ἰκά. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τλῶ τύχῃ αὐτλῶ λέγοις.
ἀλλ' ὧν περ ἕνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
στέργοιμ' ἄν. εἰ δὲ ξύμφαλιν, σύ μοι γένοιο
τιμωρὸς ἀνδρὸς, ἀνοσιωτάτου ξένου,
ὅς οὔτε θεοὺς γῆς νέρθεν, οὔτε θεοὺς ἄνω
δείσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον.
κοινῆς ξαπίζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ,
ξενίας τ' ἀριθμῷ πρόσθεν ἢ ἐμοῖ φίλων.
τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,

ἑκά. δύσλυτ', ἐμαυτὴν γὰρ λέγω, λέγουσά σε
Ἑκάβη, τί δράσω; πόσε με προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τῶδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά;
ἀγα. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν,
ὀδύρῃ; τὸ προσχὲν δ' οὐ λέγεις; τίς ἐσθ' ὅδε;
ἑκά. ἀλλ' εἶμι δούλιον, πολεμίαν θ' ἡγούμενος,
γονάτων ἀπώσαι', ἄλγος αἰ προσθείμεθα.
ἀγα. οὗτοι πέφυκα μαίνεσθαι, ὥστε μὴ πλέων,
ἐξισορῆσαι σῶν ὀδὸν βουλευμάτων.
ἑκά. ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
μᾶλλον φρένας, τῶδ' ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
ἀγα. εἴ τοι με βούλει τῷδε μηδὲν εἰδέναι,
εἰς ταυτὸν ἥκεις καὶ γὼ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
ἑκά. οὐκ αἰ δυναίμην τῶνδε πημονῆς, ἅπερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί φρέφω τὰ δέ;
Τολμᾶν ἀνάγκη, καὶ τύχω, καὶ μὴ τύχω.
Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῷδε γονάτων,
καὶ σοῦ γλυκείᾳ, δεξιᾶς τ' ὀδαίμονος.
ἀγα. τί χρῆμα μ' ἀσσον δύσεσθ'; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θέσθαι; ῥᾴδιον γὰρ ὄξι σοι.
ἑκά. οὐ δῆτα. τοὺς κακοὺς δὲ πημονῇ μύσαι,
αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεύσαι θέλω.
ἀγα. καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἔπαρκειαν καλεῖς;
ἑκά. οὐδέν τι τούτων, ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', οὗ κατασκάζω δάκρυ;
ἀγα. ὁρῶ, τὸ μὴ τί μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ἑκά. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον, κἀφέρεσθ' ὠδῖνος ὕπο.
ἀγα. ἔστι δὲ τίς σῶν ὄβρις, ὦ τλῆμον, τέκνων;
ἑκά. ὁ τῆσδ' θανόντων πρεσβυμίσθων ὑπ' Ἰλίῳ.
ἀγα. ἦ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες, ἢ κείνους γ' ἰδών;

ἑκά.

πόντου, νιν ἐξελώσῃ πελάγιος κλύδων.
ἐκά. ὤμοι. αἰ, αἰ,
ἔμαθον ἐνύπνιον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν
ὄψιν. οὔ με παρέβα φάσμα
μελανόπτερον, αὖ ἐσεῖδον
ἀμφίσ' ὦ τέκνον οὐκέ-
τ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.
χο. τίς γὰρ νιν ἔκτανε, οἷά τ' ὀνειρόφρων, φράσαι;
ἐκά. ἐμὸς ξένος, θρηίκιος ἵππότας,
ἵν' ὁ γέρων πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας.
χο. ὤμοι τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κλεινόν;
ἐκά. ἄρρητ'. ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
ὀχ' ὅσιά τ', οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκα ξένων;
ἰὼ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω
χρόα, σιδαρέῳ τε μὼν φασγάνῳ
μέλεα τὰ δὲ παιδὸς, οὐδ' ὠκτίσω;
χο. ὦ τλῆμον, ὡς σε πολυπονοτάτῳ βροτῷ
δαίμων ἔθηκεν, ὅς τις ὀξί σοι βαρύς.
ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ τῷδε δισσὸν δέμας
Ἀγαμέμνονος, τοῦνδέ σιγῶμεν φίλαι.
ἀγ. Ἑκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὸν κρύπτειν τάφῳ
ἐλθοῦσ', ἐφ οἷπερ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδὲν Ἀργείων κόρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν, κἀδὲ φαύομεν.
σὺ δὲ χολάζεις, ὥς τι θαυμάζειν ἐμέ.
ἥκω δ' ὀπαδὸν σε. ταὐκεῖθεν γὰρ δὴ
πεφραγμένον ὄξιν, εἴ τι τῷδ' ὄξι καλῶς.
ἔα, τίν' ἄνδρα τόνδ' ὄπισθ σιγῶσ' ὁρῶ
θανόντα Τρῳῶν; οὐ γὰρ Ἀργείων. πέπλοι
δέμας θεσπίσαντες, ἀγγέλλουσί μοι.

ἑκά. οὐ καινὸν εἶπας, εἰδότι δ' ὠνείδισας.
ἀτὰρ τίς νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κομίζων, ἢ ἀπηγγέλθη τάφος
σοὶ παίτων Ἀχαιῶν ὀλίγα χερὸς ἀπὸ δόρυ;
θέρ. ἥδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται.
ἑκά. οἰ ἐγὼ τάλαινα, μῶν τὸ βακχεῖον κόρευμα
τῆς θρασυκάρδου δμῶες Κασάνδρας φέρεις;
θέρ. ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόν δ'. ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γοργὸν Ἕκτορος,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα, καὶ παρ' ἐλπίδας.
ἑκά. οἴμοι. βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ἄγημα θρῄξ ἔσωζ' οἰκεῖος αἰχμητοῦ
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δὴ
ὦ τέκνον τέκνον, ἆρ' ἀπ' ἀκταῖς πόντου
βακχείων, ἐξ ἁλὸς
ἀρτιμαθὴς κακῶν;
θέρ. ἔγνως γὰρ ἄτλητον παιδὸς, ὦ δύστανε, σύ;
ἑκά. ἄπτε ἄπτε, καινὰ καινὰ δέρκομαι.
ἔπεσα δ' ἆρ' ἔπεσον κακὰ, κακῶν χορεῖ.
οὐδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀστέναχτος
ἀμέρα μ' ἐπιβήσῃ.
χο. δεῖν' ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.
ἑκά. ὦ τέκνον, τέκνον τάλαινας
μαζὸς, τίνι μόρῳ θανάσιμος
τίνι πότ' ἐμῷ κεῖσαι;
ποδὸς τίνος αἰχμᾷ πεσών;
θέρ. οὐκ οἶδ'. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
ἑκά. ἔκβλητον, ἢ πρέσβιμα φονίᾳ δορός;
θέρ. ἐν ψαμάθῳ λιτορᾷ

πόντου

ὀλέθριον ἔμολε, συμφορᾷ τ' ἀπ' ἄλλων;
ἐκείθη δ' ἴεις, αἰ ἐν Ἰδᾳ
κείνει ξιοσας μακέδνων
παῖδας αἰὴρ ἔβας
ὅπι δοεῖ, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμβ
μελάθρων λάβᾳ.
σένει δὲ καί τις ἀμφὶ τὸν
Ὄρρων Εὐρώταν,
λάκτισμα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις πόσις.
πολιόν τ' ἔβα κεῖνα μήτηρ,
τέκνων θανόντων, πάσσυτα,
χέρα, δρύπτεται τε παρειαὶ,
δίαμον ὄνυχα πάσσυτα ἀπ' ἀργύφοις.

ΔΡΑΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Θεράπαινα. Ἑκάβη. Ἀγαμέμνων. Χορός.

Θερ. Γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
ἢ πάντα νικῶσ' ἀνδρὰ, καὶ θηλυς αὐτοραὶ
κακοῖσιν; ὐδεὶς στέφανον ἀνθαρμόσεται.
χο. τίδ' ὦ τάλαινα, σῆς κακογλάστου βοῆς,
ὡς ἔπτοησε δεῖ λυπρᾶ σου κηρύγματα;
Θερ. Ἑκάβη φίεσθ' ὁ δ' ἄλγος. Ἐν κακοῖσι δὲ
ῥᾴδιον ἐσθῖσιν ὀφθαλμῶν σόμα.
χο. καὶ μὴν πέσσουσα τυγχάνει δόμων ἄπο
ἥδ'. εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
Θερ. ὦ παῖ τάλαινα, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω
δέσποιν', ὀλωλας· κἀδὲν εἰ βλέπουσα φῶς,
ἄπαις, ἄναυδος, ἄπολις, ἐξεφθαρμένη.

ἑκά.

ὡς παῖδα λυπρῶς τοῖς πανυστάτοις ἐμοῦ,
νύμφην τ' ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπαρθένον,
λύσω, φερθῶμαί θ' ὡς μολὼν ἀξία, πόθεν;
οὐκ αἰδοῦμαι. ὡς δ' ἔχω. τί γὰρ πάθω;
κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
αἳ μοι παρέδροι τῆνδ' ἔσω σκιώματων
ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δισπότας
λαθοῦσ', ἔχει τι κλέμμα τῆσδ' αὐτῆς δόμων.
ὦ χήματ' οἴκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖς ἔχων κάλλιστ' ἐν πενίστατε
Πείσαμε, μεθεῖτ' ἐμοῦ μητρὸς τέκνων,
ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φερνήματος
τῷ σῷ κρατοῦντες. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα;
ὁ μὲν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὁδ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.
τάδ' οὐδὲν' ἄλλως φερνίδων βουλεύματα,
Γλῶσσης τε κόμποι. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος,
Ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

Χορός.

ἐμοὶ χελῶν συμφοραὶ,
ἐμοὶ χελῶν πημοναὶ γένεσθαι,
Ἰδαίαν ὅτε φερετρον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
ἔταμέ θ', ἅλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
Ἑλένας ὅπλ' ἐκ Σπάρτας, τὰν καλ-
λίσταν ὁ χρυσοφαὴς
ἅλιος αὐγάζει. πόνοι γὰρ, καὶ πόνων
ἀνάγκαι χρείασονες κυκλοῦνται.
κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀρωγὰς
κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ

ὀλέ-

παιδὸς θανούσης. οὐ τεκνοσάτλιμ δ' ὅτε
πασῶν γυναικῶν, δυσχοσάτλιμ' οὐ θεῶν
χο. δεινόν τι πῆμα Περσαμίδαις ἐπέζεσε,
πόλει τε τῇ μὴ θεῶν ἐπαχθέσθαι τόδε.
ἑκά. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅτι βλέψω κακῶν,
πολλῶν παρόντων. ἰὼ γὰ ἄνωμαί τινος,
τό δ' οὐκέτ' ἄμυ. ὦ δαὶ καλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη. δέδοχα κακῶν κακοῖς
καὶ νιῶ, τὸ μὴ σὺν θεοῖς μὴ στένειν παθών,
οὐκ αὖ δ' ἀναίμην ἐξαλείψαι θεὰ φρενός.
τό δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγέλλουσά μοι
γυναῖος. Οὔκουν δεινὰ, εἰ μὴ χὰ κακὴ,
τυχοῦσα κἀμοῦ θεόθεν, οὐ σαχὼν φέρει
χρηστή δ' ἁμαρτοῦσ', ὡς ἐμοὶ νῦν αὐτὴν τυχεῖν,
κακὴν δίδωσι καρπόν. αἰεὶ θεράπους δ' αἰεὶ
ὁ μὴ πονηρὸς, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακός.
ὁ δ' ἐσθλὸς, ἐσθλὸς, οὐδὲ συμφορᾶς ὑπὸ
φύσιν δίεφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐς αἰεί.
ἆρ' οἱ τεκόντες δίχα φέρουσιν, ἢ ξοφαί;
ἔχ γέ τοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς
δίδαξιν ἐσθλοῦ. τοῦτο δ' ἰμῖν οὐ μάθοι,
οἶδε τόγ' αἰσχρὸν, κανόνι τῷ καλῷ μαθών.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοὶς ἐτόξδυσεν μάτην.
σὺ δ' ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μι μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον
τῆς παιδὸς. ἐν γὰ μυελοῖσι σεπτὸν μάτι
ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτικὴ τ' ἀναρχία,
χρείσσων πυρός. κακὸς δ' ὁ μήτι δρῶν κακόν.
σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τοὖχος ἀρχαῖα λάτει,
βάψασ', ἔνεγκε δεῦρο πωπᾶς ἁλὸς,

ὡς

47

Παρὴν ἐβὴ ὄχλος πᾶς ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης ποδὸ τύμβου σῆς κόρης ὑπὸ σφαγάς.
λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς πολυξένην χερὸς,
ἔσπασ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ.
λευκοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόχθου σῆς καθέξοντες χερῶν,
ἵασονται. πλῆρες δ' ἐν χερῶν λαβὼν δέπας
πάγχρυσον, ἔρρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως,
χοὰς θανόντι πατρί. σημαίνει δέ μοι
σιγὴν Ἀχαιῶν πᾶσι κηρύξαι στρατῷ.
κἀγὼ διδάσκω, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
σιγᾶτ' Ἀχαιοὶ. σίγα πᾶς ἕστω λεώς,
σίγα, σιώπα. νῆνεμον δ' ἔσχε ὄχλον.
ὅδ' εἶπεν. ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμός,
δέξαι χοὰς μου τάσδε κηλητηρίους,
νεκρῶν ἀγωγούς. ἐλθέ δ' ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμα, ὅσοι δωρούμεθα,
στρατός τε, κἀγὼ πρόμολος δ' ἡμῖν γένοῦ,
λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
νεῶν. δὸς ἡμῖν πρόμολος τ' ἀπ' Ἰλίου
νόστου τυχόντας, πᾶσιν εἰς πάτραν μολεῖν.
τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν,
ἐξεῖλκε κολεοῦ. λοχάσι δ' Ἀργείων στρατὸς
νεανίαις ἔνδυσε, παρθένον λαβεῖν.
ἥδ' ὡς ἐφεάθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον.
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνήσκω, μήτις ἅψηται χερὸς
τοὐμοῦ. παρέξω γὰρ δίρλιν εὐκαρδίως,
ἐλευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,

τύχω δὲ πάντα τἀν θεοῖς ὅπῃ σκοπεῖν;
οὐχ ἥδ' ἄναστα τὴν πολυχρύσων φρυγῶν;
οὐχ ἥδε Πειράνου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νυὶ πόλις μὲν πᾶσ' ἀΐεται δορὶ
αὕτη δὲ, δούλη, γραῦς, ἄπαις, ὅπῃ χθονὸς
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
φεῦ, φεῦ. γέρον μέν εἰμ', ὅμως δέ μοι θανεῖν
εἴη, πρὶν αἰχμᾷ περ πεσεῖν τύχῃ τινί.
αὐίσασ' ὦ δύστηνε, καὶ μεταρσίαν
πλόκαμον ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα
ἑκά. ἔα. τίς ὅδ' σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ κεῖθεν
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅς τις εἶ, λυπουμένην;
ταλ. Ταλθύβιος ἥκω, Δαναΐδων ὑπηρέτης·
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γραῦ, μέτα.
ἑκά. ὦ φίλτατ', ἆρα καμὲ δι' ὀφθαλμῶν φέρῃ
δοκοῦσ' Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλαι κλέος
ἀπόδοσθε, ἐγκονῶμεν· ἡγοῦ μοι γέρον.
ταλ. σὴν παῖδα κατθανεῖσαν ὡς θάψῃς γυναῖ,
ἧκω, μετασχὼν σε. πέμπουσι δέ με
δισσοί τ' Ἀτρεῖδαι, καὶ λεὼς ἀχαϊκός.
ἑκά. αἰαῖ, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένοις
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας ὦ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖσ' ἄπο
ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπίσω· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καὶ νιν ἐξέσωσαν; ἆρ' αἰδοῦμενοι;
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ', ὡς ἐχθρὸν, γέρον,
κτείνοντες, εἶτα, καὶ περιβλέψαντ' ἄφιλα πιτνῶν
ταλ. μάτην μ' ἐρήσῃ δάκρυα προδώσομαι,
σῆς παιδὸς οἴκτῳ. ναὶ τε γὰρ λέγω κακά,
πέπλους τὸ δ' ὄμμα, πρὸς τάφον θ', ὅτ' ὤλλυτο,

Παρὼν

χρυσέαν ἄμπυκα, τόξα τ' ἀλλόμενος;
ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
τὰς καλλισφύρου Ἀθη-
ναίας, ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἁρμάτ' ἐπὶ πώλοις,
ἐν φαιδαλαίαισι ποικίλε-
λυσ' αὐθοκρόκοισι πήναις.
ἢ Τιτάνων γᾶν ἵκω,
τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
φλογμῷ κεραυνίδας;
ὤμοι τεκέων ἐμῶν.
ὤμοι πατέρων χθονὸς
θ', ἃ κατανῷ κατερείπεται
τυφομένα, δορύκτιτος
ὑπ' Ἀργείων. ἐγὼ δ' ἐν
ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι
δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
Εὐρώπας θεράπναν,
ἀλλάξασ' αἰδὰ θαλάμους.

ΔΙΑΜΑΣΤΙΓΩΝ.

ταλθύβιος. ἐκάβη. χορός.

ταλ. Ποῦ τλὰς αἴασαν δὴ ποτ' ἔσαν Ἰλίου
Ἑκάβην αὐδᾶ ξυνέρημι; Τρῳάδες κόραι;
χο. αὕτη πέλας σου κεῖσ' ἔχουσ' ὑπὸ χθονὶ,
Ταλθύβι, κεῖται, συγκέκλεισται δ' ὄμμα πέπλοις.
ταλ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερα σ' αὐθεφόποις ὁρᾶν;
ψεύδῃ δ' ἀκούειν τὰς δαιμόνων ἀφειμένους;

θρηνώοισι μαζὸς, τλὼ δ' ἔτ' ἐκπάγλοις χόοις
ὦ φῶς, προσειπεῖν χὐ σὸν ὄνομ' ἔξεσί μοι.
μέτεσι δ' ὐδέν, πλὼ ὅσον χθόνον ξίφος
βαίνω μέλαξύ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ἑκά. οἴ ἐγὼ, προλείπω, λύεται δέμου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι μαζός. ἔκτεινον χέρα.
δός. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην φίλαι.
ὥς τλὼ λάκαιναν σύγγονον Διοσκόρειν
Ελένλω ἴδοιμι. δέξα καλῶν χὐ ὀμμάτων,
αἴχισα Τροίαν εἶλε, τλὼ δύσδαίμονα.

χορός.

αὖερα, πόντιαι αὖερα,
ἅτε ποντοπόρους κομίζεις
θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
τρῶ, δουλόσυνος πρὸς οἶκον
κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
ἢ Δωρίδος ὅρμον ἅψας,
ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὼν καλλίστων
ὑδάτων πατέρα
φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
ἢ νᾶσον, ἃ λιπάρει
κώπαις πεμπομέναν τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα προφθόγγου τε φοίνιξ,
δάφνα θ', ἱερὰ ἀνέστε
πόρθοις Λατοῦς φίλαις,
ὠδῖνος ἄγαλμα δίας,
σὺν Δηλιάσι τε κούραισιν,
Ἀρτέμιδός τε θυᾶς

χρυσέαν

οὐδ' ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βέλει πεσεῖν θεὸς οὐδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
γένειον χερσὶ, θεὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀχημονῆσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
σφαθεῖσ'; ἃ πείσῃ μὴ σύ γ', οὐχὶ ἄξιον.
ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίσαν χέρα
δὸς, καὶ παρειαὶ θεσσάλειν σαρκίδι.
ὡς ὑ ποτ' αὖθις, ἀλλὰ νυὺ πανύσταλα,
ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου θεσσόψομαι.
τέλος δ' ἔχου δὴ τῷδ' ἐμῷ θεσφθεγμάτων.
ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄθειμι δὴ κάτω.
ἑκά. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν.
πολ. ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν
ἑκά. οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
πολ. ἐκεῖ δ' ἐν ᾅδου πείσομαι χωρὶς σέθεν.
ἑκά. οἴμοι, τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίου;
πολ. δούλη θανοῦμαι, παῖδος οὐσ' ἐλευθέρου
ἑκά. ἡμεῖς δὲ, πεντήκοντ' ἄμφιεροι δὴ τέκνων.
πολ. τίσοι θεὸς Ἕκτορ', ἤ γέροντ' εἶπω πόσιν;
ἑκά. ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτῳ ἐμέ.
πολ. ὦ στέρνα, μαστοί θ', οἵμ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
ἑκά. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.
πολ. χαῖρ' ὦ τεκοῦσα. χαῖρε κασίγνητον ἐμή.
ἑκά. χαίρουσιν ἄλλοι, μαίτε δ' ἐκ ἔστι χαρά.
πολ. ὅ, τ' ἐν φιλίπποις Θραξὶ Πολύδωρος κάσις.
ἑκά. εἰ ζῇ γ', ἀπιστῶ δ'. ὧδε πάντα δυσχερῶ.
πολ. ζῇ, καὶ θανόσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.
ἑκά. τέθνηκ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
πολ. κόμιζ' Ὀδυσσεῦ μ' ἀμφιθεὶς χέρα πέπλοις,
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν.

θρῳώοι-

θανεῖν, πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
Ὃς τις γὰρ οὐκ εἴωθε γιγνέσθαι κακῶν,
φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' ἀσχέτῳ ἐμπίπτων ζυγῷ.
Θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον ἢ τυχὼν κακῶς,
ἢ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
χο. δεινὸς γαργαρεὼς, καὶ πίσημος ἐν βροτοῖς,
ἐσθλῶν γιγνέσθαι. καὶ πρὸ μείζον' ἔρχεται
τῆς δυσγενείας ζεῦγμα τοῖσιν ἀξίοις
ἑκά. καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ, ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη προσεῖσιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδί, καὶ φόνον φυγεῖν
ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τόνδε μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
κτανεῖτε, μὴ φείδεσθ'. ἐγὼ τέκνον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
ὀδυ. οὔ σ' ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ' Ἀχαιοὶ, ἀλλὰ τλῆναι δ' ἠτήσατο.
ἑκά. ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
καὶ δὶς τόσον πόλει μάλιστα γενήσεται,
γαῖα, νεκρῷ τε τῷδ' ἐξαιτουμένῳ.
ὀδυ. ἄλις κόρης σῆς θάνατος, ἢ πρόσθεν τέθνηκέ τις
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν.
ἑκά. πολλὴ γ' ἀνάγκη, θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ὀδυ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα, δεσπότας κεκτημένος.
ἑκά. ὁποῖα κἀσὸς δρυός, ὅπως τῆς δ' ἔξομαι.
ὀδυ. ἢ μεύγε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις;
ἑκά. ὡς τῆς δ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ὀδυ. ἀλλ' οὐδ' ἐγώ μιν τήν δ' ἄπειμι αὖτις λιπών:
πολ. μῆτερ, πιθοῦμαι. καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκοῦσιν εἰκότως θυμουμένοις.

σύδ'

τρέφοντα μή σου προθύγω γενειάδος.
θάρσει, πέφυγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία.
ὡς ἔφυμαί σοι, τῆς τ' ἀναγκαίας χάριν,
θανεῖν τε χρήζουσ'. εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γὰρ μὲ δεῖ ζῆν, ἢ πατὴρ μὲν ὢν ἄναξ
φρυγῶν ἁπάντων, τῆς τόθ' ἡγεμὼν βίᾳ.
ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
βασιλοῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου
ἔχουσ', ὅπου δῶμ', ἑστίαν τ' ἀφίξομαι.
δμῳαὶ να δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἐν
γυναιξὶ, παρθένοισί τ' ἀπόβλητος μέτα.
ἴσον θεῆσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.
νυῦ δ' εἰμὶ δούλη. πρόσθεν μὲν τί τοῦνομα
θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν, οὐκ εἰωθὸς ἄν.
ἔπειτ' ἴσως ἂν δμῳὰς ὤμμ' φρένας
τύχοιμ' ἄν, ὅς τις ἀρχέφου μ' ὠνήσεται,
τλὴν ἐλεύθερός τε χ' ἁτέρφων πολλῶν κάσιν.
πρόθυμος δ' ἀνάγκην στέρξοιον ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι,
λυπρὰν ἄρουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει.
λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος ὢν ποθὲν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
οὐ δῆτ' ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ', ἄλλη πρόσθεν ἐμὲ δέμας.
ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
οὔτ' ἐλπίδος γὰρ, οὔτέ του δόξης ὁρᾷ
θάρσος παρ' ἡμῖν, ὡς ποτ' εὖ πράξαί με χρή.
μῆτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν χθονὶ
λέγουσα, μηδὲ δρῶσα. συμβούλου δέ μοι
θανεῖν,

στρατῷ τ' ἄθεσις, πολεμίων τ' ἀγωνία;
πότερα μαχούμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες οὐ πρωμόρον;
καὶ μοὶ ἔμοιγε ζῶντι μὴ καθ' ἡμέραν,
κ' εἰ σμικρ' ἔχοιμι, ταὐτ' ἂν ἀρκοῦντως ἔχοι.
τύμβον δὲ βουλοίλιν ἂν ἀξιούμενον
τὸν ἐμὸν ὁρᾷ θαν. ἀλλὰ μαχεῦ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ' οἰκεῖα πάσχειν φῄς, τάδ' ἀντάκουέ μου,
εἰσὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες, ἠδὲ πρεσβύται, σέθεν,
νύμφας τ' ἀείστων νυμφίων πεπτώματα,
ὧν ἥδε κοὐδὲν σώματ' Ἰδαία κόνις.
τόλμα τάδ': ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
πρᾶξαι τὸν ἐχθρόν, ἁμαθίαν ὀφλήσομεν.
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους
ἠγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
θαυμάζεθ'. ὡς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς δ' εὐτυχῇ,
ὑμεῖς δ' ἔχητ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.
χο. αἰαῖ, τὸ θοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι,
τόλμᾳ θ' ἁμὴ χρῇ, τῇ βίᾳ νικώμενον.
ε ἑκά. ὦ θύγατερ, οὐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
φερόνδοι, μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου.
σὺ δ' εἶπε μείζω δυνάμιν, ἢ μήτηρ ἔχῃς,
σωσύδαζε, πάσας ὡς τ' ἀνδρὸς τόμα
φθογγὰς ἰεῖσα, μὴ στρατηγῶν βίᾳ.
πρόσωπε δ' οἰκεῖως τὸν Ὀδυσσέως γόνον,
καὶ πεῖθ' (ἔχῃς δὲ πρόφασιν. ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷ δε) τλῆναι σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.
πολ. ὁρῶ σ' Ὀδυσσοῦ δεξιὰν ὑφ' εἱμάτων
κρύπτουσα χεῖρα, καὶ πρόσωπον αὖ πάλιν

43

κἀγὼ γὰρ ἰὼ ποτ', ἀλλὰ νεῶν οὐκ εἰμὶ ἔπι.
τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμαρ ἓν μ' ἀφείλετο,
ἀλλ' ὦ φίλον γήρειον, αἰδεσθητί με,
οἴκτειρον, ἐλθὼν δ' εἰς ἀχαικὸν στρατὸν,
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε,
βωμοὺς ἅπαντάσαντες, ἀλλ' ὠκτείρατε.
νόμος δ' ἐν ὑμῖν τ' ἐλευθέροις ἴσος,
καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν,
πείσει. Λόγος γὰρ ἐκ τ' ἀδόξων ἰὼν,
κἀκ τῶν δοκούντων αὐτὸς, ὑ τ' αὐτὸν θένει.
χο. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν, καὶ μακρὸν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρηνους, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
ὀδ. Ἐκβᾶ, διδάσκου, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὑφ' ὅτου κυτύχουν,
σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τρῳάσι δούλοις, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σοὶ παῖδα δοιοῖν σφάγιον ἐξευρημένῳ.
ἐν τοῖσδε γὰρ κάμπτουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ,
μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κἀλλίστ' ἀνήρ.
οὐκοῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρώμεθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεθ' ἔτι.
ἔστιν, τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ἰοὺ ἰοὺ φανῇ

ἀχάριτον ὑμῖν αὐτέρμονα, ὅσοι δημηγόροις
ζηλοῦτε τιμᾶς, μηδὲ γιγώσκοισθέμοι,
οἵ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φρονοῦντέ τε,
ἰὼ τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμεθα,
εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὤρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρεὼν σφ' ἐπήγαγ' αὐθεντοκτονεῖν
πρὸς τύμβον, ἔνθα βωμοτεῖν μᾶλλον πρέπει,
ἢ τοὺς κτανόντας αὐτοκτείνας θέλων;
εἰς τίνα δ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ' ἤδειν αὐτὸν ἥδε γ' εἰργάσατο κακόν.
Ἑλένῃ νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ πρόσφαγμά.
κείνη γὰρ ὤλεσέ νιν, εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
εἶδ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκπεδον θανεῖν,
κἄλλειθ' ὑπερφέρουσαν, ἢ χ' ἡμῖν τόδε.
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος οὐ πρεπὲς τάδε.
ἀδικοῦσά θ' ἡμᾶς ἔδειν ἥτ[ι]ν οὐρέθη.
τῷ μὴ δικαίῳ τὸν δ' ἀμιλλῶμαι λέγον.
ἃ δ' αὖ πρὸς οὖναι δεῖ σ' ἀπαντούσης ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἧψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῂς, χρεὼς,
καὶ τῆς δὲ γεραιᾶς πρεσβυτέρων παρηίδος.
αὐδῶ πομπάς σου τῇδε τῇδ' αὐτῇδ' ἐγὼ,
χάριν τ' ἀπαιτῶ τλὰς πόθ', ἱκετεύω τε σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἁρπασθῇς,
μηδὲ κτάνητε, τῷδε τεθνηκότων ἄλις.
ταύτῃ γένηθε. καὶ πλήθομαι κακῶν.
ἦδ' αἰτία πολλῶν ἐσί μοι δῶδ' ψυχῇ,
πόλις, τιθήνη, βάκχος, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
ἐσθλοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεών.
κἀδ' ἀτυχοῦντας οὐ δοκεῖν σοφοὺς εἶναι ἀεί.

καὶ γὰρ

ἱερὰς τ' ἐπέμψω τῇδε, παῖς Ἀχιλλέως.
οἶσθ' οὖν ὃ δράσῃς; μήτ' ἀποστατὴς βίᾳ,
μήτ' εἰς χέρ' ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί.
γίνωσκε δ' ἀλκὴν, καὶ παρουσίαν κακῶν
τὴν σῶν. Σοφόν τι καὶ κακοῖς, ἃ δεῖ, φέρειν.
ἑκά. αἰ, αἰ, παρέσκηχ' ὡς ἔοικ' ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός.
κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον, εἰ μὴ ἐχρῆν θανεῖν.
οὐδ' ὤλεσέ με Ζεύς, ζέφει δ' ὅπως ὁρᾷ
κακῶν κἀκ' ἄλλα μείζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.
εἰδ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοῖς ἐλευθέροις
μὴ λυπεῖν, μὴ δὲ καρδίας δηκτήρια
ἐξισοῦσθαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθ' χρεών,
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐφεστῶντας τάδε.
ὀδυ. ἔξες', ἐφέτα. τῷ χρόνου γὰρ ὑφθονῶ.
ἑκά. οἶσθ' ἠνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατεῖσαζον γνάθων;
ὀδυ. οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ἑκά. ἔγνω δέ σ' Ἑλένη, καὶ μόνη κατεῖπέ μοι.
ὀδυ. μεμνήμεθ', εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ἑκά. ἦλθον δὲ γονάτων τὴν ἐμὴν ταπεινὸς ὤν;
ὀδυ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
ἑκά. ἔσωσα δῆτ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
ὀδυ. ὡς τ' εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου τόδε.
ἑκά. τί δῆτ' ἔλεξας, δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
ὀδυ. πολλῶν λόγων ἀρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ἑκά. οὐκοῦν κακωθὴ τοῖς δὲ τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν,
δρᾷς δ' ὑδὲν ἡμᾶς δρῶν, κακῶς δ' ὅσον δυνῇ,

πολ. ὦ δεινὰ παθοῦσ', ὦ παντλᾶμον,
ὦ δυσάνιε μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν ἐχθὶς ἀϊ,
ἀρρήταν τ' ὠρσε δαίμων.
οὐκ ἔπι σοι παῖς ἄδ'. ὑπέπτα δὴ
γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία σωδουλίδιον.
σκύμνον γάρ μ' ὥς τ' οὐρεσθρέπτων
μόχον, δειλαίᾳ δειλαίαν
ἐσύλει χερὸς ἁρπασὰν
σᾶς ἀπολαμόμενόν τ' αἰδᾶ
γᾶς ὑποπεμπομένων σκότοι,
ἔνθα νεκρῶν μέτα ἀτάλαινα κεῖσομαι.
καί σε μὰ μᾶτερ δύσανε
κλαίω παιοδύρτοις θρηνώοις.
τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λώβαν, λύμαν
τ' οὐ μεταπλαίομαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.
χο. καὶ μὰν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
ἐκ Φρυγῶν, νέον τι σοὶ σημανῶν ἔπος.

ΔΡΑΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ὀδυσσεύς. ἑκάβη. πολυξένη. χορός.

Γύναι δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμῃ σφατῆ,
ψῆφόν τε τὴν κεκανθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην,
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου,
ἡμᾶς δὲ πομπούς, καὶ κομιστῆρας κόρης
τάσδουσιν εἶναι. θύμασιν δ' ὀπισθότης,

ἱερεὺς

παιδὸς θανούσης. οὐ τεκνοτάτλω δέ σε
πασῶν γυναικῶν, δυσηχεστάτλω δ' ἐσῶ
χο. δεινόν τι πῆμα περιάμιδαις ἐπέζεσε,
πόλει τε τῇ μὴ θεῶν ἀνάγκαιον τόδε.
ἐκά. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅπη βλέψω κακῶν,
πολλῶν παρόντων. ἰὼ γὰ ἄψωμαί τινος,
τό δ' οὐκέτ' ἔμε. ὦ δαιμόνων ἀλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τὶς ἄλλη δεσπόζουσα κακῶν κακοῖς
καὶ νιν, τὸ μὴ θανεῖν μὲ θανεῖν παθόν, κλύω
οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψαι θεσφατόν.
τό δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγέλθεισά μοι
γυναῖος. Οὔκουν δεινὰν, εἰ μὴ γε κακὴ,
τυχοῦσα κἀμοῦ δεσπότην, δι' ἀχθέων φέρειν
χρῃζει δ' ἁμαρτεῖν κἀμὲ χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν,
κακὴν δίδωσι καρπόν. ἀλλ' ἐσπίπτεις δ' ἀεὶ
ὁ μὲν πονηρὸς, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακός.
ὁ δ' ἐσθλὸς, ἐσθλὸς, οὐδὲ συμφορᾶς ὑπὸ
φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐς ἀεί.
ἆρ' οἱ τεκόντες δυσφέρουσιν, ἢ τροφαί;
ἔχει γέ τοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς
δίδαξιν ἐσθλοῦ. τοῦτο δ' ἰῶμεν δι' μάθοι,
οἶδε τὸν αἰσχρὸν, κανόνι τῷ καλοῦ μαθών.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην.
σὺ δ' ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θηγάνειν με μηδέν', ἀλλ' εἴρχλν ὄχλον
τῆς παιδός. ἐν γὰ μυρίῳ σε σατόμματι
ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτικὴ τ' ἀναρχία,
κρείσσων πυρός. κακὸς δ' ὁμήτι δρῶν κακόν.
σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τοὔγχος ἀρχαία λάτει,
βάψασ', ἔνεγκε δεῦρο πομπὰς ἀλὸς,

ὡς

πρὸς θεῶν μεθέντες, κτείνατ'. Εν νεκροῖσι γὰρ
Δύλη κεκλῆσθαι, βασιλὶς ὅσ', οὐχ ὑμᾶς.
λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
εἶπε μθεῖναι παρθένον νεανίας.
οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑσάτιλλ' ὅπα,
μθῆκαν, ὅπερ καὶ μέγιστον ἰῷ κέρτος.
κἀπειτὸ δ' εἰσήκουσε διανοσφὶ ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,
ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν,
μαστούς τ' ἔδειξε, στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος
κάλλιστα. καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.
Ἰδού, πάτερ εἰ μὲν στέρνον ὦ νεανία
πάσειν προθυμῇ, πάσον, εἰ δ' ὑπ' αὐχένα
χρῄζεις, πάρεσι λαιμὸς ὀτρεπὴς ἐμοί.
ὁ δ' ὑ θέλων τε, καὶ θέλων, αἴστῳ κόρης,
τέμνει σιδήρῳ πνεύματος ἀμφιρρύτους,
κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἡδέ, καὶ θνήσκουσ', ὅμως
πολλῷ πρόσθεν εἶχεν εὐχήμως πεσεῖν,
κρύπτειν θ' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεών.
ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον,
ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῇ τὴν θανοῦσαν ἐν χεροῖν
φύλλοις ἔβαλλον. οἱ δὲ πλησίον πυρὰν,
κορμοὺς φέροντες πευκίνους. ὁ δ' οὐ φέρων,
πρὸς τῷ φέροντος δειδ' ἤκουε κακά.
ἔσπασε δ' ὦ κάκιστε, τὴν νεανίδα
ὑ πέπλον, ὑ δὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
οὐκ εἶ τι δώσων τῇ περισσὸν καρδίᾳ,
ψυχὴν ἀείσῃ; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέχους

παιδὸς

47

Παρῆν δ' ὅχλος πᾶς ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης σὺν θυμβρῃσῆς κόρης ὑπὸ σφαγάς.
λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς πολυξένην χερός,
ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ.
λευκοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκειτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόχθου σῆς καθέξοντες χερῶν,
ἵασονζο. πλῆρες δ' ἐν χερῶν λαβὼν δέπας
πάγχρυσον, ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως,
χοὰς θανόντι πατρί. σημαίνει δέ μοι
σιγὴν Ἀχαιῶν πᾶσι κηρύξαι στρατῷ.
κἀγὼ θυδασὰς, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
σιγᾶτ' Ἀχαιοὶ. σίγα πᾶς ἔστω λεώς,
σίγα, σιώπα. νῆνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
ὅδ' εἶπεν. ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμός,
δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρίους,
νεκρῶν ἀγωγούς. ἐλθέ δ' ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμα, ὅσοι δωρούμεθα,
στρατός τε, κἀγὼ πρόμπολος δ' ἡμῖν γένοῦ,
λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
νεῶν. δὸς ἡμῖν πρόμπολος τ' ἀπ' Ἰλίου
νόστου τυχόντας, πᾶσιν εἰς πάτραν μολεῖν.
Τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν,
ἐξεῖλκε κολεοῦ. λοχάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
νεανίας ἔνδυσε, παρθένον λαβεῖν.
ἥδ' ὡς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον.
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνήσκω, μήτις ἅψηται χερὸς
τοὐμοῦ. παρέξω γὰρ δίκαιον αὐχένα
ἐλευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,

τύχῳ δὲ πάντα τἀν θεοῖς ὅπῃ σπουδεῖν;
οὐχ ἥδ' ἄναξ σὴν πολυχρύσων φρύγων;
οὐχ ἥδε Πριάμου τοῦ μεγ' ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νυῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί·
αὐτὴ δέ, δούλη, χραῦς, ἄπαις, ὅπῃ χθονὸς
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
φεῦ, φεῦ. γέρον μὲν εἰμί, ὅμως δέ μοι θανεῖν
εἴη, πρὶν αἰχμᾷ περ πεσεῖν τύχῃ τινί.
ἀνίσασ' ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλοκαμὸν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα
ἐκά. ἔα. τίς ὀχθεῖ σῶμα τοὐμὸν οὐχὶ καθαγνίσαι
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅς τις εἶ, λυπουμένην μ' ἐᾷν;
ταλ. Ταλθύβιος ἥκω, Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γυναῖ, μέτα.
ἐκά. ὦ φίλτατ', ἆρα κἄμ' ὅπου φάσγανα τάφρου
δοκοῦσ' Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλαι γὰρ λέχη
σοὶ δώδομεν, ἐγκονῶμεν ἡγοῦ μοι γέρον.
ταλ. σὴν παῖδα κατθανεῖσαν ὡς θάψῃς γυναῖ,
ἥκω, μετασχὼν σε. πέμπουσι δέ με
διασοί τ' Ἀχεῖδαι, καὶ λεὼς ἀχαϊκός.
ἐκά. αἰαῖ, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένοις
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας ὦ παῖ, μηδὲ σὸν πατρῷον ἄστυ
ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπίσω τ' ὦ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καὶ νιν ἐξέσωσάτ'; ἆρ' ἀδοῦ μόνοι;
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεν, ὡς ἐχθρὸν γέρον,
κτείνοντες εἶπε, καὶ παρῃνέσαν φίλα πατρί
ταλ. μηδὲν μεγήζειν θάκρυα προθῇ γυναῖ·
σῆς παιδὸς οἴκτῳ. νικᾶ τι γὰρ λέγων κακά;
τέγξω τὸ δ' ὄμμα, πρὸς τάφου θ' ὅτ' ἀλλυτο,

Παρὼν

χρυσέαν ἄμπυκα, τόξά τ' ἀλογήσω;
ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
τὰς καλλισφύρου Ἀθη-
ναίας, ἐν χερνήῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἁρμάτ᾽ ἐπὶ πώλους,
ἐν φοιδαλαίαισι ποικίλ-
λουσ᾽ αἰθοχρόοισι πήναις
ἢ Τιτάνων γᾶν αἰ,
τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
φλογμῷ κεφνίδας;
ὤμοι τεκέων ἐμῶν.
ὤμοι πατέρων χθονὸς
θ᾽, ἃ κατανῷ κατερείπεται
τυφομένα, δορύκτιτος
ὑπ᾽ Ἀργείων. ἐγὼ δ᾽ ἐν
ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι
δούλα, λιποῦσ᾽ Ἀσίαν
Εὐρώπας θεράπναν,
ἀλλύξασ᾽ αἰδὰ θαλάμους.

ΔΙΑΡΑΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ταλθύβιος. ἐκάβη. χορός.

ταλ. Ποῦ τλὰς αἰχμάσαν δὴ ποτ᾽ ἔσαν Ἰλίᾳ
Ἑκάβη αὖ ἐξόδιμε, Τρωάδες κόραι;

χο. αὕτη πέλας σοι γᾶς ἔχουσ᾽ ὅπῃ χθονὶ,
Ταλθύβιε, κεῖται, συγκέκλεισμένη πέπλοις.

ταλ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερα σ᾽ αἰθέρ᾽ οἰκοῦσαν ὁρᾷ τις;
ἢ δὴ δοκοῦμεν δαιμόναν ἄλογος,

θρηίοισι μάξος, τλῶ δ' ἔτ' ἐκπίπω γόοις.
ὦ φῶς, προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεσί μοι.
μέτεσι δ' ἀδὲν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφος
βαίνω μεταξύ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ἑκά. οἰ ἐγὼ, προλείπω, λύεται δ' ἅμου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι μαζός. ἔκτεινον χέρα.
δός. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην φίλαι.
ὡς τλῶ λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
Ελένην ἴδοιμι. δμῳὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων,
αἴσχισα Τροίαν εἶλε, τλῶ δύδαίμονα.

χορός.

αὖρα, ποντίας αὖρα,
ἅτε ποντοπόρους κομίζεις
θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
τᾷ, δουλόσυνος πρὸς οἶκον
κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
ἢ Δωρίδος ὅρμον ἅλας,
ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὰν καλλίστων
ὑδάτων πατέρα
φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
ἢ ναΐσιν ἁλίπρῳρον
κώπαις πεμπόμφαν τάλαιναν,
οἰκέταν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα πρωτόγονός τε φοίνιξ,
δάφναί θ', ἱερὰ αἴσας
πόρθοις Λατοῦς φίλας,
ὠδῖνος ἄγαλμα διᾶς,
σὺν Δηλιάσι τε κούραισιν,
Ἀρτέμιδός τε θρᾶς

χρυσέαν

οὐδ' ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
θέλει πεσεῖν πρὸς οὖδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
γέροντα χερσὶ, πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀχημονῆσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
σταθεῖσ'; ἃ πείσῃ μὴ σύ γ', οὐδ' ἄξιον.
ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἥδιστον χέρα
δὸς, καὶ παρειᾶ προσβαλεῖν παρηίδι.
ὡς ἡ ποτ' αὖθις, ἀλλὰ νυὺ πανύστατα,
ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχου δὴ τῷδ' ἐμῷ προσφθέγματι.
ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄφειμι δὴ κάτω.

ἑκά. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν.

πολ. ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν

ἑκά. οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.

πολ. ἐκεῖ δ' ἐν ᾅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.

ἑκά. οἴμοι, τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίου;

πολ. δούλη θανοῦμαι, πάντος οὐσ' ἐλευθέρου

ἑκά. ἡμεῖς δὲ, πεντήκοντ' ἄμφιεροι δὴ τέκνων.

πολ. πόσοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν;

ἑκά. ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτῳ ἐμοί.

πολ. ὦ στέρνα, μαστοί θ', οἵμ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.

ἑκά. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.

πολ. χαῖρ' ὦ τεκοῦσα. χαῖρε κασάνδρα τ' ἐμή.

ἑκά. χαίρουσιν ἄλλοι, μαντεῖ δ' ἔχ ἔστι χαρά.

πολ. ὅ, τ' ἐν φιλίπποις Θραξὶ Πολύδωρος κάσις.

ἑκά. εἰ ζῇ γ', ἀπιστῶ δ'. ὧδε πάντα δυσυχῶ.

πολ. ζῇ, καὶ θανόσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.

ἑκά. τέθνηκ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.

πολ. κόμιζ' Ὀδυσσεῦ μ' ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις,
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν.

θρηνοῦσι

θανεῖν, πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
Ὃς τις γὰρ οὐκ εἴωθε γλίσχρα κακῶν,
φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' ἀὐχένι ἐμπεσὼν ζυγῷ.
Θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον ἢ δυτυχέστερος,
ἢ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
χο. δεινὸς χαρακτὴρ, καὶ πίσιμος ἐν βεβοῖς,
ἐσθλῶν γλύεσθαι. καὶ πρὸ μείζον ἔρχεται
τῆς δ' ὀγλυείας ζύνομα τοῖσιν ἀξίοις
ἑκά. καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ, ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γλύεσθαι παιδί, καὶ φόβον φυγεῖν
ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
κτανεῖτε, μὴ φείδεσθ'. ἐγὼ τέκον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
ὀδυ. οὔ σ' ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ' Ἀχαιοὶ, ἀλλὰ τιμωρὸν λάβοι.
ἑκά. ὑμεῖς δέ μ' ἄλλα θυγατρὶ συμφονεύσατε,
καὶ δὶς τόσον πόμ' αἵματος γλύψεται,
γαῖα, νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.
ὀδυ. ἄλις κόρης σῆς θάνατος, ἢ πρόσεστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν.
ἑκά. πολλὴ γ' ἀνάγκη, θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ὀδυ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα, δισσὸτας κεκτημένος.
ἑκά. ὁποῖα κἀστὸς ἄρυος, ὅπως τῆς δ' ἔξομαι.
ὀδυ. ἢ μᾶλλον πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις;
ἑκά. ὡς τῆς δ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ὀδυ. ἀλλ' οὐδ' ἐγώ μιν τήν δ' ἄπειμ' αὐτὸς λιπών·
πολ. μῆτερ, πιθοῦμαι. καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις.

σὺδ'

τρέφοντα μή σου προθήγω γενειάδος.
θάρσει, πέφυγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία.
ὡς ἔψομαί σοι, τῇ τ' ἀναγκαίᾳ χάριν,
θανεῖν τε χρήζουσ'. εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γὰρ μὲ δεῖ ζῆν, ἣ πατὴρ μὲν ὢν ἄναξ
φρυγῶν ἁπάντων, τῇδ' ἐμοὶ πρέπον βίᾳ.
ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου
ἔχουσ', ὅπου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι.
Ναυσίνα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἐν
γυναιξὶ, παρθένοισί τ' ἀπόβλητος μέτα.
ἴσθι θεῆσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.
νεῦ δ' εἰμὶ δούλη. πρέπτα μέν τι τοὔνομα
θανεῖν ἐρᾶν πάθησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν.
ἔπειτ' ἴσως ἂν διαπτοῖ ὠμὸν φρένας
τύχοιμ' ἄν, ὅς τις ἀρχέφου μ' ὠνήσεται,
τλὼ ἐκβοεῖς τι χἀτέρων πολλῶν κάτα.
πρόθυμος δ' ἀνάγκην σπουδοποιὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα, κερνίσιν τ' ἐφεστάναι,
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει.
λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος ὠνητὸς πόθεν
χραυεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
οὐ δῆτ' ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ', ἄδικα πρόσθεν ἐμὸν δέμας.
ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
οὔτ' ἐλπίδος γὰρ, οὔτε του δόξης ὀρθῆ
θάρσος παρ' ἡμῖν, ὡς ποτ' εὖ πράξαί με χρή.
μᾶτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν χθονὶ
λέγουσα, μηδὲ δρῶσα. συμβούλου δέ μοι
θανεῖν,

στρατῦ τ' ἄθεσις, πολεμίων τ' ἀγωνίας;
πότερα μαχούμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν κατθανόντ' ὀφῶντες οὐ πρώμνυον;
καὶ μοὶ ἔμοιγε ζῶντι μὴ καθ' ἡμέραν,
κ' εἰ σμικρ' ἔχοιμι, ταῦτ' αὖ ἀρκοῦντως ἔχοι.
τύμβον δὲ βουλοίλιν αὖ ἀξιούμενον
τὸν ἐμὸν ὀφᾶσθαι. δεῖ μ' ἀκεοῦ γὸ ἡ χάρις.
εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς, τάδ' αὖ τάκουέ μου,
εἰσὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
χρᾶσαι γυναῖκες, ἢδὲ θρασύταν, σέθεν,
νύμφαν τ' ἀείστων νυμφίων πεπτώμαν,
ὧν ἥδε κοὐδὲν σώματ' ἴδια κόνις.
τόλμα τάδ'· ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
πρᾶξαν τὸν ἔσθλὸν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους
ἠγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
θαυμάζεθ'. ὡς αὖ ἡ μὲν Ἑλλὰς δ' τυχῆ,
ὑμεῖς δ' ἔχθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.
χο. αἰ αἰ, τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι,
τόλμᾳ θ' ἁμὴ χρὴ, τῇ βία νικώμενον.
ἑκά. ὦ θύγατερ, οὐ μοὶ μῦθοι πρὸς αἰθέρα
φερῦδοι, μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου.
σὺ δ' εἶπ μείζω σιώπαμιν, ἢ μήτηρ ἔχῃς,
σιούδαζε, πάσας ὡς τ' ἀνδρὸς σῶμα
φθογγὰς ἰεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
πρέσβιπε δ' οἰκτρῶς τὸν Ὀδυσσέως γόνυ,
καὶ πεῖθ' (ἔχῃς δὲ πρέσβιν. ἔστι γὸ τέκνα
καὶ τῷ δὲ) τλῆναι σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.
πολ. ὀφῶ σ' Ὀδυσσοῦ δεξιὰν ὑφ' εἵματος
κρύπτουσα χεῖρα, καὶ πρόσωπον ἐκπαλιν.

κἀγὼ γὰρ ἰδού ποτ', ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ εἰμὶ ἔπι.
τὸν παῖδα δ' ὅλβον ἡμαρ ἓν μ' ἀφείλετο,
ἀλλ' ὦ φίλον ἧβος, αἰδεσθητί μοι,
οἴκτειρον, ἐλθὼν δ' εἰς ἀχαϊκὸν στρατὸν,
πάρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε,
βωμοὺς ἁπάσαντες, ἀλλ' ὠκτείρατε.
νόμος δ' ἐν ὑμῖν τ' ἐλευθέροις ἴσος,
κἀν δούλοις αἵμασιν κεῖται πέλει.
τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν,
πείσει. Λόγος γὰρ ἐκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν,
κἀκ τῶν δοκούντων αὐτὸς, ὢ τ' αὐτὸν θάνει.
χο. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν, καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρηνώδοις, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
ὀδυ. Ἐκβᾶθι, δίδασκου, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὑφ' ὅτου ἠτύχουν,
σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τρῳάς ἀλούσης, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὲ καὶ παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξευμενοῦντ'.
ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ,
μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γυναῖ,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνήρ.
οὐκοῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρώμεθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεθ' ἔτι.
ἔστιν, τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ὦ τις αὖ φανῇ

ἀχάριστον ὑμῖν στέρμ', ὅσοι δημηγόρους
ζηλοῦτε τιμάς, μηδὲ γινώσκοι θ' ἅμα,
οἵ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φρονοῦσί πω,
ἰὼ τέκνα πολλοῖς φωτὶ χάριν λέγητέ πω.
ἆρ' ἦ τί δῆτα σόφισμα τοῦθ' ἡγούμεθα,
εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
ποῖ ποτε τὸ χρεὼν σφ' ἐπήγαγ' αὐθεντοκτονεῖν
πρὸς τύμβον, ἔνθα βωμιτεῖν μᾶλλον πρέπει,
ἢ τοὺς κτανόντας αὐτοκτείνας θέλων,
εἰς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ' ὦδέ πως αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασται κακόν.
Ἐλέγχω νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ θεόσφαγμά.
κείνη γὰρ ὤλεσέ νιν, εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
εἶδ' αἰχμάλωτον χρή πιν ἐκεῖσ' ὄντα θανεῖν,
κἀλλειθ' ὑπερφέρουσαν, ἢ χ' ἡμῖν τόδε.
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος οὐ πρεπὲς τάδε.
ἀδικοῦσά θ' ἡμᾶς ὦδέ πως ἥκιστ' ἂν δύρεθη.
τῷ μὲν δικαίῳ τὸν δ' ἀμείλικτον λόγον.
ἃ δ' αὖ πρὸς οὖσαν δεῖ σ' ἀπαντῶσαν ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἧψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῂς, χερός,
καὶ τῆς δὲ γενέτιδος ἀντιτυγχάνων παρηίδος.
αὐθαδόμαί σου τῷ δὲ τῷ αὐτῷ ἐγὼ,
χάριν τ' ἀπαιτῶ τὼ τὸ θ', ἱκετεύω τε σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἅπαν ἄσῃς,
μηδὲ κτάνητε, τῷ τεθνηκότων ἄλις.
ταύτῃ γένηθα. κἀπιλήθομαι κακῶν.
ἦ δ' αἰτὶ πολλῶν ἐστί μοι ὦδε ψυχῇ,
πόλις, πατήρ, βάκχος, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
ἐσθλοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεών.
κἀδ' ἀτυχοῦντας οὐ δοκεῖν σοφοὺς εἶναι ἀεί.

κἀγὼ

ἱερούς τ' ἐπέστη τῇδε, παῖς Ἀχιλλέως.
οἶσθ' οὖν ὃ δράσῃς; μήτ' ἀποστραφῇς βίᾳ,
μήτ' εἰς χέρ' ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί.
γίνωσκε δ' ἀλκὴν, καὶ παρεσίαν κακῶν
τὴν σῶν. Σοφόν τι καὶ κακοῖς, ἃ δεῖ, φέρειν.
ἑκά. αἰ, αἰ, παρέσχ' ὡς ἔοικ' ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός.
κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον, ἢ μ' ἐχρῆν θανεῖν.
οὐ δ' ὤλεσέ με Ζεύς, ζέφει δ' ὅπως ὁρᾷ
κακῶν κἀκ' ἄλλα μείζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.
εἰδ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
μὴ λυπεῖν, μὴ δὲ καρδίας δηκτήρια
ἐξισοῦσθαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεών,
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐφεστῶτας τάδε.
ὀδυ. ἔξες', ἐφέστα. τῷ χρόνου γὰρ ὑστερῶ.
ἑκά. οἶσθ' ἡνίκ' ἦλθες ἰλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὼ κατέσταζον γνάθου;
ὀδυ. οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ἑκά. ἔγνω δέσ' Ἑλένη, καὶ μόνη κατεῖπέ μοι.
ὀδυ. μεμνήμεθ', εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ἑκά. ἦλθω δὲ γονάτων τὰ ἐμὰ ταπεινὸς ὤν;
ὀδυ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
ἑκά. ἔσωσα δῆτ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
ὀδυ. ὡς τ' εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου τόδε.
ἑκά. τί δῆτ' ἔλεξας, δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
ὀδυ. πολλῶν λόγων ἄρρημα θ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ἑκά. οὐκοῦν κακὴν ἦ τοῖς δὲ τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν,
δρᾷς δ' ὧδέ νιν ἡμᾶς δὲ, κακῶς δ' ὅσον δυνῇ,

πολ. ὦ δειναὶ παθοῦσ', ὦ παντλᾶμον,
ὦ δυσάνεμε μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν ἐχθίστας,
ἀρρήταν τ' ὤρσε τῆς δαίμων.
οὐκ ἔπι σοι παῖς αὖδ'. ὑπέπι δὴ
γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία σωδουλιόσῃ.
σκύμνον γὰρ μ' ὡς τ' οὐλιθρέπταν
μόχον, δειλαίᾳ δειλαίαν
ἐσόψει χερὸς ἁρπασαὶν
σᾶς ὑπολαιμότομόν τ' αἰδᾶ
γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον,
ἔνθα νεκρῶν μέτα ἀτάλαινα κεῖσομαι.
καί σε μὰν μᾶτερ δύσανε
ηλαίω παιοδύρτοις θρηνώοις.
τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λώβαν, λύμαν
τ' οὐ μεταπλαίομαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξυντυχία χρείασων ἐκύρησεν.
χο. καὶ μὰν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
ἐκάβη, νέον τι φροὺς σὲ σημανῶν ἔπος.

ΔΡΑΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ὀδυσσεύς. ἑκάβη. πολυξένη. χορός.

Γυναῖ δοκῶ μὰν σ' εἰδέναι γὠὐμὲ σφατῆς,
ψῆφόν τε τὴν κεανθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὲ τὼ Πολυξένᾳ,
σφάξαι φροὺς ὀρθὸν χὠμὲ Ἀχιλλείου τάφου,
ἡμᾶς δὲ πομπούς, καὶ κομιστῆρας κόρης
τάσουσιν εἶναι. θύματος δ' ὄπισά τις,

ἱερεὺς

βίος ἀγασὸς ἐν φόει.
ὦ τλάμον ἄγνσαί μοι
ποις, ἄγνσαν τᾷ χραίᾳ
πρὸς ταῖδ' αὐλαὶ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ
δυσανοτάτας ματέρος
ἔξελθ' ἔξελθ' οἴκων ἄϊε ματέρος
αὐδὰν ὦ τέκνον, ὡς ἴδ'ῃς
οἵαν οἵαν
ἀΐω φάμαν πρὸ σᾶς ψυχᾶς.
πολ. ἰὼ μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾶς; τί νέων
κηρύξασ', οἴκων μ' ὥς τ' ὄρνιν
θάμβει τῷ δ' ἐξέπαξας;
ἑκά. ὦ μοι τέκνον.
πολ. τίμα δυσφημεῖς, φεῦ μὰ μοι κακά;
ἑκά. αἰαῖ σᾶς ψυχᾶς.
πολ. ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαερόν.
δειμαίνω δειμαίνω μᾶτερ,
τί ποτ' αὐασέγεις;
ἑκά. ὦ τέκνον
μελέας μαζὸς.
πολ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;
ἑκά. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ
σωτείνει πρὸς τύμβον γνώμᾳ
Πηλείδα χθόνα.
πολ. οἴμοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν;
μαύσόν μοι, μάνυσόν μοι μᾶτερ.
ἑκά. αὐδῶ παῖ δυσφήμους φάμας,
ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ
τᾶς σᾶς πρὸ μοι ψυχᾶς.

πολ.

ὡς ἀχαιοὶ Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήσπων,
Τρωίας πεδίων ἀπέβησαν.
ἥξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν,
ἔκτε γραμαῖς χειρὸς ὁρμήσων.
ἀλλ' ἴθι ναὸς, ἴθι πρὸς δωμοὺς,
ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων.
κήρυσσε θεοὺς τοὺς τ' ἐπὶ γᾶς,
τούς θ' ὑπὸ γαῖαν. ἦ γάρ σε λιταὶ
δυσκωλύσουσ' ὀρφανὰ εἶναι
παιδὸς μελέας, ἣ δεῖ σ' ὑπὸ δεῖν
τύμβου πρόπετῆ φοινιασομένην
αἵματι παρθένον, ὀκ χρυσοφόρου
δειρῆς, νασμῷ μελαναυγεῖ.

ἑκάβη. πολυξένη.

ἑκά. οἰ ἐγὼ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
ποίαν ἀχὼ; ποῖον ὀδυρμὸν;
δειλαία, δειλαίων μήτηρ
δουλείας τὰς ὑπερτάτας,
τὰς οὐ φερτὰς. ὤ μοι μοι
τίς ἀμύνει μοι; ποία χθών;
ποία δὲ πόλις;
πρόπυργος πρέσβις, πρόπυργοι παῖδες.
ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν
σείχω; ποῖ δ' ἧσω; ποῦ τις θεῶν
ἢ δαιμόνων ἐπαρκὴς;
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσα Τρῳάδες,
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσα πήματα,
ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'. οὐκέτι μοι

βίος

οἶδ' ὅτι χρησίοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις,
τὰς πονηροπόρους δ' ἔχε χειρίας,
λαῖφη πρὸς τόνοις
ἐπρεισθμώσας,
τάδε θωύσσων.
ποῖ δὴ Δαναοὶ
τὸν ἐμὸν τύμβον στέλλεσθε,
ἀγέρασον ἀφέντες;
πολλῆς δ' ἔρεισθος σὺν ἔπεσθε κλύδων.
δόξα δ' ἐχώρει δίχ' αὖ Ἑλλάνων
στρατὸν αἰχμητὰς, τοῖς μὲν δίδοναι
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦσι.
λῶ δὲ τὸ μὲν σὸν ἀπὸ δόξαν ἀγαθὸν,
τῆς μαντιπόλου βάκχης αἰνέσαι
λέκτρ' Ἀγαμέμνων.
τὼ Θησείδα δ' ὄζω Ἀθηνῶν
δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν.
γνώμη δὲ μιᾷ σὺν ἐχωρείτην,
τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ. τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλείας
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
ἀπιθοὶ δὲ λόγων καταπεινομένων
ἦσαν ἴσαί πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
κόπις, ἡδυλόγος, δημοχαρισὴς,
Λαερτάδης πείθει στρατιάν,
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
δούλων σφαγίων οὕνεκ' ἀπωθεῖν,
μὴ δέ πιν' εἴπεῖν πρὸς Περσεφόνην
πάντα φθιμένων,

ὡς

ξείνου παρ' ὠδῖν φυλακᾶσιν. ἔστ' ἀμ πι νέοι,
ἥξει τὶ μέλος χορεῦσι χορεραῖς.
ἔπος τ' ἐμὰ φρὶ ὧδ' ἀλίαστος
φρίσσει, ταρβεῖ.
ποῦ ποτε θείαν Ἐλένου ψηφὰν, ΑΜΑΡΤΑ
ἢ Κασάνδρας ἐσίδω, Τρωάδες,
ὡς μοι κείνως' ὀνείρους;
εἶδον γὰρ ἐλαφοβ
λύκου ἁμᾶν χαλκᾶσφαζομέναν,
ἀπ' ἐμῶν γονάτων αὐαθεῖσαν αἰάζουσ' ἀ
οἰκτρῶς. καὶ τόδε δεῖμά μοι
ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς,
φάντασμ' Ἀχιλλῆος.
ἦτει δὲ γέρας, τὸν πολυμόχθων
παῖδα Τρῳϊάδων.
ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

Χορός.

Ἐκάβη, σὺ μὲν δὴ πρὸς σ' ἑλιάδ' ἴθι,
τὰς δεσποσύνας σὰς ἀμφιπόνους προλιποῦσα,
ἵν' ἐκλυφθῇς, καὶ προσταχθῇ
δούλᾳ, πόλεως ἀπελαυνομένᾳ
τῆς Ἰλιάδος λόγχης αἰχμῇ,
δορίθηρατος πρὸς Ἀχαιῶν.
οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζει,
ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένα
μέγα, σοί τε γυναιξὶ κήρυξ ἀχέων.
ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρεις ἐξώδων
λέγεται δόξαι, σὺν παῖδ' Ἀχιλλεῖ
σφάγιον θεσπεσίως δ' ὀπθεῖσ',

δούλειον ἦμαρ ἥδες. ὡς φεύσεις κακῶς;
ὅ σύνπερ εὔποτ'. αὐτοπικώσας δέ σε
φθείρει θεῶν τις τῆς παρεμβ' ὑπερβολῆς.

ΔΡΑΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ἑκάβη. χορός. πολυξένη.

Ἄγετ' ὦ παῖδες τλῆμον γραῦν πρὸ δόμων,
ἄγετ' ὀρθοῦσαν τλήμονα δμῳδουλείαν νεῶν
ξυνάδες ὑμῖν, πρόσθεν δ' ἄναασαι,
λάβετε, φέρετε.
πέμπετ', ἀείρατέ μου δέμας,
γραιᾶς χερὸς προσλαζύμεναι·
κἀγὼ σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς
διερειδομένα, σταδίου βραδύπουν
ἴλυσιν ἄρθρων προπιθεῖσα.
ὦ στέγαι πατρὸς Διός, ὦ σκοτία νύξ,
τί ποτ' ἄρα μ' ἔννυχος ὕπνος
δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθονὸς
μελανοπτέρυγων μᾶτερ ὀνείρων,
ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,
ἃ περὶ παιδὸς ἐμοῦ
τᾷ σωζομένου κεῖ Θρήκιλω,
ἀμφὶ Πολυξένης τε φίλης
δυσαρὲς, δι' ὀνείρων εἶδον,
εἶδον τὸ φοβερὸν ὄψιν.
ἔμαθον, ἐδάην.
ὦ χθόνιοι θεοὶ σώσατε παῖδ' ἐμόν,
ὃς μόνος οἴκων ἄγκυρά τ' ἐμοῦ,
τλήμονος δὴ Θρήκιλω κατέχει,

ξένος παρῴος. καὶ κλανὼν, ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆκ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ,
πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορεύμενος,
ἄκλαυστος, ἄταφος. νυῦ δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης,
Ἑκάβης ἀΐασα, σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν,
τελταῖον ἤδη φέγγος αἰωρεύμενος,
ὅσον περ ἐν γῇ τῇ δὲ χερρονησίᾳ
μήτηρ ἐμὴ δύσλιμος ἐκ Τρωΐας πάρα.
πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες, ἥσυχοι
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆς δὲ θρηικίας χθονὸς.
ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς
κατεῖχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' ἑλληνικὸν,
πρὸς οἶκον οἴθοντας εἰναλίαν πλάτην.
αὐτεῖ δ' ἀδελφῷ τλῆ ἐμῷ Πολυξένῃ
τύμβῳ φίλον προσφάγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
καὶ τάξεται τῇδ', ὐδ' ἀδώρητος φίλων
ἔσαι πρὸς ἀνδρῶν. ἡ πρόμαντις δ' ἄγχι
θανεῖν ἀδελφῷ τλῆ ἐμῷ τῇ δ' ἡμέρᾳ.
δυοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
μήτηρ, ἐμῆ τε, τῆς τε δυσλίου κόρης.
φανήσομαι γὰρ ὡς τάφου τλήμων τύχῃ,
δούλης ποδῶν πάρεισιν ἐν κλυδωνίῳ.
Τοὶ γὰρ κάτω θάνοντας ἐξητησάμην
τύμβοι κυρῆσαι, κ' εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
Τοὐμὸν μὲν οὖν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν,
ἔσαι. γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβῃ. περᾷ γὰρ ἤδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάσμα δ' εἰμάνυσ' ἐμόν.
φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων,

δούλειον

Πολιδώρου εἴδωλον.

Κῶ, νεκρῶν κλῃδοῦχα καὶ ὁπόσου πόλας
λιποῦν, ἵν' ἅδης χωρεῖς ὠκὶς αἰθέων,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆς
Κισσέως,
Πελάργου τε παῖς. ὃς μὲν ὅπλ' ἐφρυγῶν πόλιν
κίνδυνος ἔχει, δορὶ πεσεῖν ἑλληνικῷ
δείσας, ὑπεξέπεμψε Θρῃκίης χθονὸς,
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα θρηκίου ξένου,
ἵς τλὺ ἀείσω χερρονησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν ἱππικῶν δορί.
πολλοῦ δὲ συλᾶν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπουσι λάθρα
πατήρ, ἵν' εἴποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μηδ' ἀπαίδοις βίου.
νεώτατος δ' ἦν Πολυδώρων, ὃ καί μι γῆς
ὑπεξέπεμψεν. οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα,
οὔτ' ἔγχος οἷός τ' ἦν νέῳ βεβὼς χρόνῳ.
ἔως μὲν οὖν γῆς ὀρθὸν ἔκειθ' ἑρείσματα,
πύργοι τ' ἄθραυστοι Θρῃκίης ἦσαν χθονός,
Ἕκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμὸς ἠυτύχει δορί,
καλῶς παρ' ἀνδρὶ θρῃκὶ παρῴκουν ξένῳ,
ξυφᾶσιν, ὡς τις πόρδος ἠὐξόμην τάλας,
ὅπλ' δὲ Τροία θ' Ἕκτορός τ' ἀπώλετο
ψυχή, παρῴκα δ' ἐσίαν κατεσπάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοῦ μήπω πίτνεῖ,
σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
κτείνει μὲ χρυσοῦ τὸν παλαίπωρον χάριν.